

občinski poročevalec

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA DOMŽALE

DOMŽALE, 14. maj 1980 Leto XIX

Občinski poročevalec, glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občine Domžale izhaja dvakrat mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno. Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi: Karel Kusar, Matjaž Brojan, Mako Jeran, Franc Tekavec, Darko Gognjavec, Marjan Bolhar, Matjaž Repnik, Ivana Seifert in Jože Skok. Glavni urednik: Karel Kusar tel. 721-082, odgovorni urednik: Matjaž Brojan, tel.: 721-606, tehnični urednik: Franc Ravnikar, tel.: 721-082. Glasilo izhaja v nakladi 12.000 izvodov in ga tiska Delavska univerza Domžale. Rokopise sprejema odgovorni urednik, Ljubljanska 94, Domžale, naročene oglašne sprejema Delavska univerza Domžale, Kolodvorska 6. Rokopisov ne vračamo, fotografije pa le izjemoma. Glasilo je na podlagi sklepa številka 421-1/72 z dne 26. 11. 1974 Sekretariata za informacije, Izvršnega sveta SR Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.

Glasilo je bilo dne 25. 7. 1970 odlikovano s Priznanjem Skupščine občine Domžale za uspešno informiranje, dne 24. 4. 1974 pa s srebrnim Priznanjem Osvobodilne fronte slovenskega naroda za uspešno informiranje delovnih ljudi in občanov občine Domžale.

TITO JE BIL, TITO JE, TITO BO...

Kako hudo je, ko človeku hromi jezik, ko srce dobiva nemo-goč ritem, v grlu zaradi solz zastajajo besede, da poveš neusmiljeno resnico — TITO ni več živ.

Človek, legenda med našimi narodi, človek v katerem se je hotel istovetiti vsak Jugoslovčan od prešernega cicibana v vrtcu do starčka, ki se s palico počasi pomika naprej, je končal svojo življenjsko pot, pot, katera je tako slavna, premočrtna, da bo ostala kot neizbrisana smer in vodnica tako za nas, ki danes ohromljeni, pa vendar trdni in odločni, nemi in žalostni strmimo predse, kot za vse naše znanjce, ki bodo v Titovi poti in njegovih izkušnjah vedno našli dovolj opore za nadaljnje delo pri izgradnji socialistične Jugoslavije in razcvet narodov in narodnosti.

Misel je nemočna, besede preokorne in nebolgljene, ko hočemo povedati to, kar čutimo.

Komunistična partija pod

vodstvom Josipa Broza — Tita — Valterje je z izredno tenkočutnostjo in visoko politično doslednostjo znala povesti v okupirani in razkosani Jugoslaviji narodnoosvobodilni boj, ki nas ni rešil samo okupatorjev, temveč tudi osvobodil buržoazno-kapitalističnih spon in postavil novo socialistično federativno skupnost jugoslovanskih narodov in narodnosti.

In tu se je pokazala genialnost Josipa Broza — Tita. Genialen ne samo kot partijski voditelj, Tito je bil genialen kot politik, kot vojni strateg in vrhovni komandant. Samo nekaj mejnikov pogledimo — Uziška republika, ustanovitev prve redne enote NOV — I. proletarske brigade v Rudem, Igmanski marš, preboj preko Neretve, 5. ofenziva v dolini Sutjeske, proboj IV. armade in osvoboditev Istre, Slovenskega Primorja in Trsta še pred koncem vojne; izgradnja oblasti od Fočanskih predpisov, preko I. zasedanja Beograda pa do Havane se je širila AVNOJ-a v Bihaču, II. zasedanje

v Jajcu z njihovimi zgodovinskimi neblokovski politiki, o mirnem sklepi do osvoboditve Beograda ter prvih volitev v ustavodajno skupščino demokratične federativne Jugoslavije, do proglasitve republike Jugoslavije in njenega razvoja v socialistično federativno republiko Jugoslavijo, edino državo na svetu, kjer je uvedena dosledna samouprava delovnih ljudi, ki upravljajo po najširšem delegatskem sistemu vse delo od organizacij združenega dela do zveznih organov izbranih po delegatskem principu.

Ime Tito je bil potni list za vsakega Jugoslovana, pa naj je prišel kamorkoli. S tvojim imenom si dobil prijazno besedo v svetu. Velikan, sicer majhne mnogonapadne države, si to državo naredil rodne države, v svetu priznana silo — ne delo po orožju — temveč velesilo miru, bratstva med narodi in razumevanja med ljudmi.

Koliko truda, nečloveških naporov, humanosti, borbenosti in jeklena volja ti je bilo potrebno, da si med nami tovariš Tito, vojni heroj, junak socialističnega dela, neomahljiv in kot diamant trd in dosleden komunist, človek, Jugoslovčan, internacionalist.

Težki so bili boji, ki jih je vodil Tito s sodelavci, za priznanje naše socialistične domovine, zlasti težki, lko smo komaj zopet pričeli izgrajevati porušeno domovino, znašli popolnoma sami. Nismo prizanesli obtožb informbiroja in CK boljševiške partije SZ in nismo klonili, kot nismo klonili v času NOB. Hvala Ti, tovariš Tito, hvala za tvoj vizionarni pogled, kajti samo z doslednostjo komunista

Tito in ljudi, ki so bili ob strani, smo ohranili popolno svobodo in si lahko tako krojili usodo in razvoj, kot smo ga predvideli, načrtovali in tudi pod tvojim vodstvom uresničevali!

Kako točne so bile tvoje vizije nam kažejo misli, ki si jih izrekel 14. avgusta 1948.

— „Zaupajmo v svoje moči, prepričani, da pravična stvar ne more propasti! Pogumno moramo uresničevati svoje naloge, smotre, socializem v naši državi. Saj pri tem ne gre za tega ali onega voditelja, gre za socializem v naši državi, gre za to, da dokažemo vsemu svetu, da interesi naše socialistične države niso ozki, nacionalistični, kakor nam očitajo, temveč se ujemajo z interesi delovnih ljudi vsega sveta; zato pa so republike Jugoslavije, predsednik Zveze komunistov Jugoslavije, prvi prispevajo k zmagi socializma v svetu.“

In to misel si izpolnjeval vse do zadnjih dni svojega tako bogatega življenja. Od brionskega sestanka z Naserjem, preko tarja OK ZKS Domžale na žalni Beograda pa do Havane se je širila tvoja misel o neuvrčenosti, o

Tito ni več, Titova Jugoslavija

(Iz govora Staneta Mlakarja, sekretarja OK ZKS Domžale na žalni seji domžalske delegatske skupščine in DPO.)

VLADIMIR NAZOR

Tovariš Tito

*Kar bilo je pod pepelom
v naših srcih plaho skrito,
v kres mogočen je raznetil,
naš tovariš Tito.*

*Speljal razne je potoke
v eno strugo zmagovito
in ustvaril silno reko
naš tovariš Tito.*

FRANCE POPIT:

Odgovornost dedičev bogate dediščine

Osrednja žalna svečanost ob smrti Josipa Broza — Tita je bila dopoldne v slovenski skupščini. O življenju in delu predsednika Tita je govoril predsednik CK ZKS France Popit, ki je med drugim dejal:

„Poslavljam se od tovariša Tita z odgovornostjo dedičev bogate dediščine, z globokim spoštovanjem in hvaležnostjo, ki sta močnejša od bolečine. Ostalo nam je mogočno delo, ki nosi neizbrisni pečat njegove osebnosti, njegove revolucionarne ustvarjalnosti, poguma in državniške modrosti, človečanske vizije in občutka za stvarnost. Trajen spomenik Titu, človeku, revolucionarju, mislecu in državniku je njegovo delo; to je socialistična Jugoslavija, katere narodi in narodnosti so z njim izbojevali svobodo in pravico, da sami odločajo o svojem delu in življenju; to je neuvrščena, neodvisna in v svetu vplivna in ugledna Jugoslavija, ki so jo ustvarile in jo bodo varovale široke delavske in ljudske množice pod vodstvom Zveze komunistov.”

Potem je govoril o liku in delu Josipa Broza — Tita pred vojno in po zmagi revolucije, pri gradnji socializma in uveljavljanju Jugoslavije v svetu, kot ene pobudnic politike neuvrščenosti.

„V tem, ko je ves naš,” je dejal France Popit, „Pripada tovariš Tito vsemu svobodoljubnemu človeštvu. Pripada mu z našim antifašističnim bojem z bojem za neodvisnost in samostojno pot v socializem, z graditvijo napredne demokracije delovnih ljudi; pripada mu z bojem za mir v svetu, za politično in ekonomsko enakopravnost narodov, s premagovanjem blokofske delitve sveta, s politiko neuvrščenosti. Titova je misel da je Jugoslavija, čeprav majhna država, močna zaradi socialistične samoupravne demokracije, naše morale, naše enotnosti. Več kot lahko daje Jugoslavija materialno svetu, daje moralno in politično — kot vest človeštva, z neomajno vero sile miru in s perspektivo, ki vodi iz sveta političnega, gospodarskega in kulturnega podrejanja v svet sodelovanja, razumevanja, enakopravnosti in spoštovanja.

Ni bilo srečanja s Titom, ki se nam ne bi vtisnilo v spomin a vse čase. Ni koščka naše dežele, kjer napredek ne bi pričal o veličini naše revolucije in o Titu kot mogočni, neutrudljivi sili te revolucije. Povsod po tej slovenski domovini bo ostal večni spomin nanj.”

NAŠA VELIKA BOLEČINA

Po podatkih, ki smo jih prejeli do zaključka redakcije, so se tudi delovni ljudje in občani domžalske občine množično poslovili od tovariša Tita: z žalnimi svečanostmi, vpisi v žalne knjige, spremljanjem informativnih oddaj ali pa samo z žalostnimi mislimi, ki so jih namenili spominu tovariša Tita.

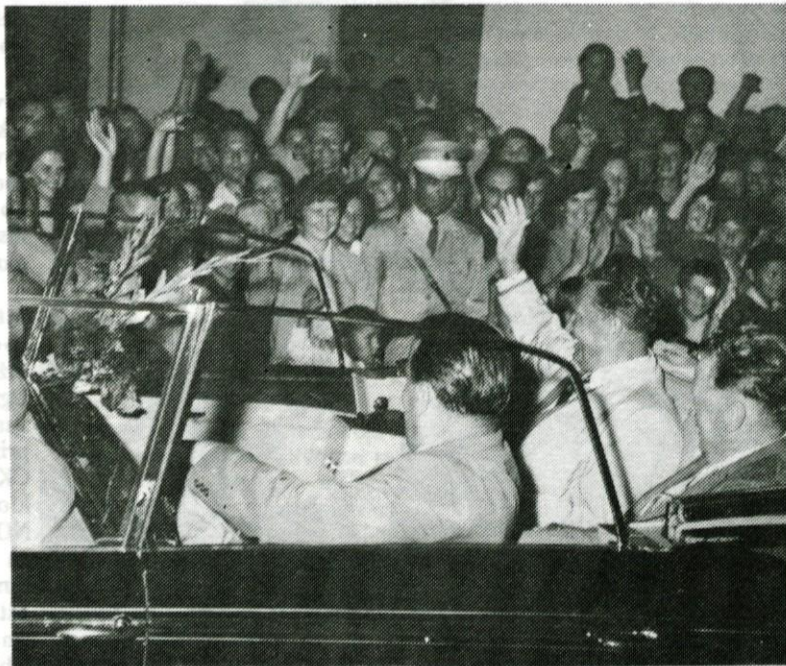
Zbrali smo nekaj podatkov o številu svečanosti v občini do četrta 8. maja 1980 zvečer.

Delovni ljudje in občani so v krajevnih skupnostih domžalske občine pripravili 25 žalnih sej, ki se jih je udeležilo 5090 ljudi.

V delovnih organizacijah in osnovnih šolah je bilo 61 žalnih svečanosti, ki se jih je udeležilo 12530 delavcev.

Na osrednji žalni svečanosti so se zbrali delegati vseh treh zborov domžalske delegatske skupščine, predstavniki družbenopolitičnih organizacij in samoupravnih interesnih skupnosti, skupno 800 občanov. Delavci domžalskih delovnih organizacij, družbenopolitičnih organizacij, skupščine občine in drugi so poslali preko 70 žalnih brzojavk, 20000 delavcev, šolske mladine in drugih pa se je vpisalo v žalne knjige, ki so bile odprte v Domžalah, Mengšu, Lukovici in Moravčah. Kako velika je bolečina ob izgubi našega ljubljenega predsednika pa seveda s številkami in besedami ni moč povedati!

MARŠAL TITO JE 1959 LETA OBISKAL RADOMLJE

Ostajaš pri nas in z nami

Kruta žalost bridko preveva srca delavcev, dijakov, kmetov, žena, študentov — slehernega člana velike družine jugoslovanskih narodov in narodnosti, ki je izgubilo svojega očeta, velikega revolucionarja in borca za bratstvo, enotnost, mir in sožitje v svetu, našega ljubljenega Tita.

Tito — Jugoslavija. Kako različni sta ti dve besedi, pa kljub temu izražata eno in isto. Tito je Jugoslavija, Jugoslavija smo mi in Titova Jugoslavija bo živela naprej, trdno odločena nadaljevati tvojo pot in enotnost v svet pravice in miru, v svet človeka. Kruta in neprizanesljiva je smrt, pa vendar tako naravna, saj pomeni da si živel, ustvarjal in ustvaril tvojo in našo Jugoslavijo, belo ptico miru, ki si sama, neodvisno izbira pot v pravičnejši svet miroljubnega sožitja med narodi. Hrabro si izbojeval mnoge bitke, a klonil si pred

zadnjo, pred zase najpomembnejšo — bitko z življenjem. Ne, ni nam pobralo upov, ni nam ukradlo moči, niti nas ni prevzela z bojaznijo. Nasprotno. Pomnožila je naše moči, prekalila našo zavest in prežela naša srca z željo po maščevanju za izgubljeno bitko, maščevanju na ta način, da bomo trdno odločeni in z nepremagljivo voljo vztrajali na tvoji poti in s ponosom sledili tvoji misli.

Boleči občutki in žalost, ki nas prevevajo v teh mučnih in dolgih dnevih, je težko opisati z besedami. Več, mnogo več govorijo obrazi, prežeti s kruto bolečino in solze v očeh, ki prekipevajo neskončno žalost. Mnogo govorimo o našem dragem predsedniku, heroju, voditelju, maršalu, o našem Titu, a naj še toliko povemo, nikoli ne bomo povedali vsega, kajti Tito smo mi vsi!

☆☆☆

PANČUR Franci: Žalosten sem vse te dni. Zdi se mi, da smo izgubili enega, res, najboljšega državljana. Ne znam si predstavljati, kako bo v bodoče, ker smo imeli zares veliko zaupanje v tega človeka in vesel sem, da živim v obdobju, v katerem je živel tudi on.

☆☆☆

Nežka BAKŠIČ, Dom upokojencev Domžale: Sleherni dan smo pričakovali nekaj strašnega. In nazadnje se je tudi zgodilo. Izgubili smo našega najboljšega človeka, najboljšega, ki ga je katerakoli mati rodila. Skrbel je za nas vse, nas matere padlih, skrbel po materinsko. Slava mu!

☆☆☆

MARČIČ Mirko, Komunalno podjetje Domžale: Mislim, da je težko karkoli govoriti ob tej težki izgubi našega dragega tovariša Tita, očeta Jugoslavije. Upajmo, da bomo šli še naprej po njegovi poti, kakor smo šli doslej.

☆☆☆

CERAR Irena, Osnovna šola, V. Perko: Mislim, da se bolečih občutkov ob izgubi našega Tita zaenkrat še ne da popolnoma izraziti. Zdaj doživljamo vse skupaj še nekje v sebi, boleče. Jočemo in šele sčasoma bomo v polni meri dojeli to izgubo in spoznali, kaj smo pravzaprav izgubili.

☆☆☆

KREMIČ Uroš, Papirnica Količevo: Čeprav smo vsi pričakovali, nas je novica ob nenadomestljivi izgubi zelo presenetila. Takega človeka ne bomo imeli nikoli več, ne v svetu in ne v naši družbi.

☆☆☆

VRHOVNIK Ivan, kmet iz Mengša: Težko mi je bilo ob tej nenadomestljivi izgubi, a vendar, izgubiti takega človeka je zares vredno spoštovanja. To je resnica. Vsak mora to priznati.

☆☆☆

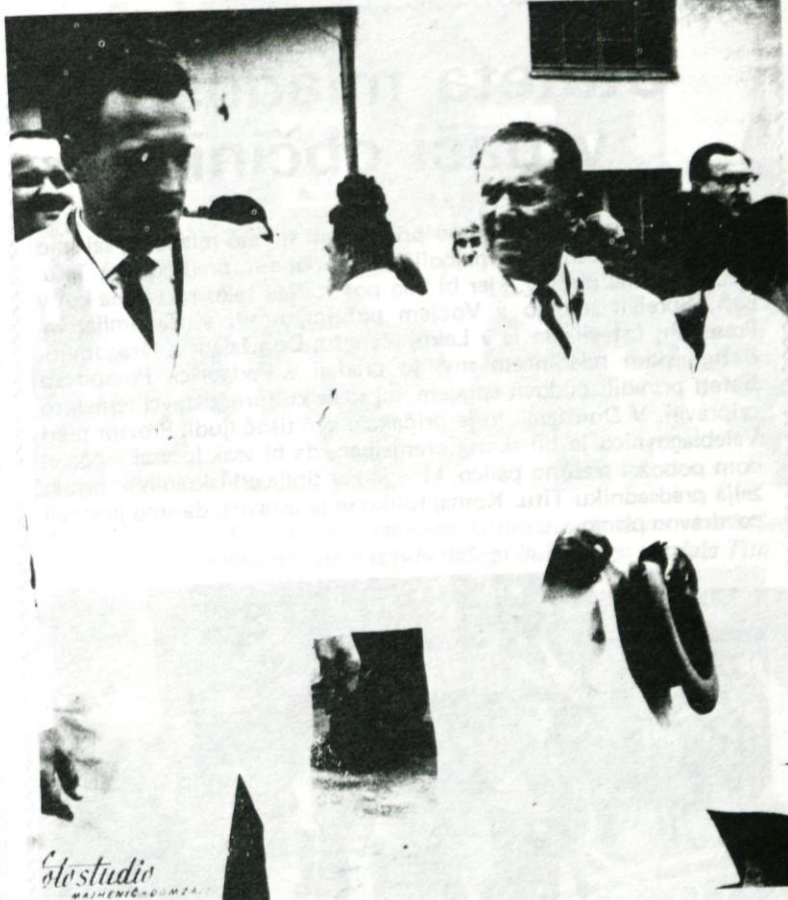
BLAJ Hema: Težko je v teh dneh prikrivati žalost. Tito za mene še vedno živi.

☆☆☆

BREZNIK Lovreb, Termit Domžale: Težko je z besedami izraziti občutke ob izgubi našega Tita. Velika izguba je to za nas vse, še posebej za nas, ki smo takorekoč rasli z njim.

☆☆☆

FAJDER Franc, Induplati Jarše: Izgubili smo varuha, dobrega, skrbnega varuha.

Tito na obisku na farmi bekonov v Ihanu.

BERNARD Filip, Dom upokojencev: Stari smo in tako rahločutni, da čustev ne moremo več obvladovati. Nismo mogli drugače, kot da smo se zjokali.

☆☆☆

KLAJNERHAR Nada, Dom upokojencev: Žalostna je resnica. Radi smo ga imeli. Umrli je, a v naših srcih nikoli.

☆☆☆

Misli vseh so boleče strnjene v eno: Izgubili smo velikega očeta, neutrudljivega stvarnika naše samoupravne socialistične Jugoslavije in poslanca svobode in miru v svetu. Svet je okrnjen za velikega borca, heroja in človeka. Toda veliki ljudje nikoli ne umirajo, ne umirajo, ker so del stvarnosti, del življenja, življenje pa nikoli ne usahne.

Zbral: Božo Jašovič

Milka Banko, delavka iz Trzina:

Ob smrti našega preljubega predsednika Tita je v nas nastala neizmerena bolečina in splošna žalost. Vsi vemo, da bo njegovo hrabro telo strohnelo, ampak tolaži nas misel, da njegov duh živi v nas in bo živel v naših srcih iz roda v rod — večno.

Ne bojim se prihodnosti! Zanesem se na naše vodstvo, komuniste, politično dejavnost, na oborožene sile, na našo mladino in na naša sodišča. Če pa bo potrebno se bomo borili vsi z vso močjo do zadnjega diha! Morda bomo tudi umrli? Ne bojmo se! Umrli bomo kot borci za svojo domovino — ne kot izdajalci.

Matere bomo vzgajale svoje otroke tako, da se bodo pridno učili, kajti le tako bodo mogli koristiti sebi in svoji domovini.

Želim, da bi narodi vsega sveta v teh težkih dneh od nas spoznali, kako lepo je živeti v miru in svobodi. Ničesar se nimamo bati!

Štacija mladosti v Domžalah. Kolikokrat nas je osrečevala v pomladih naše svobode. Zvesti Titovemu izročilu ostajamo neomajni borci za njegove ideje tudi poslej

Štafeta mladosti v naši občini

Z veliko nestrpnostjo smo pričakovali štafeto mladosti, saj smo hoteli, da bi tudi naše najboljšje želje ponesla predsedniku Titu. Redke so bile občine, kjer bi bila pot štafete tako razvejana kot v naši. Sprejeli smo jo v Vočjem potoku, nosili v Radomljah in Preseerjah, ustavila se je v Leku, Mengšu, Domžalah in Dragomlju. Bežigraskim mladincem smo jo predali v Podgorici. Povsod so štafeti priredili čudovit sprejem, saj so se kulturni delavci temeljito pripravili. V Domžalah jo je pričakalo več tisoč ljudi. Prostor pred Veleblagovnico je bil skoraj premajhen, da bi vsakdo vsaj s pogledom pobožal srebrno palico, ki se je kar šibila od iskrenih in toplih želja predsedniku Titu. Komaj toliko se je ustavila, da smo prebrali pozdravno pismo...

DRAGI NAŠ TOVARIŠ TITO! ŠTAFETA MLADOSTI, V KATERI SE SPLETAJO MLADOST NAŠE REVOLUCIJE, NEOMAJNA VOLJA ZA NADALJNI RAZVOJ NAŠE SAMOUPRAVNE SOCIALISTIČNE DEMOKRACIJE TER BRATSTVO IN ENOTNOST, V TEH POMLADANSKIH DNEH PREŽETIH Z MLADOSTJO POVEZUJEJO NA SVOJI POTI LJUBEZNI IN TOVARIŠTVA ŠTEVILNE KRAJE NAŠE DOMOVINE, KI TAKO IZRAŽAJO SPOŠTOVANJE IN NAKLONJENOST VSEH JUGOSLOVANOV TEBI IN TVOJI MISLI, DRAGI TITO.

ŠTAFETO MLADOSTI NOSIJO ŠTEVILNE ROKE MLADINCEV IN SPREMLJAJO SRCA DELAVCEV, STAREJŠIH, KMETOV IN ŽENA, KI TI ŽELIMO POKAZATI, KAKO TE LJUBIMO IN VZTRAJAMO NA POTI, PO KATERI NAS VODIŠ V SVETLO PRIHODNOST.

ŠTAFETA MLADOSTI – SIMBOL LJUBEZNI, KATERE SI NAS UČIL, SIMBOL TEŽKE IN UPAJMO NEPONOVLJIVE PRETEKLOSTI, PREKO KATERE SI S SVOJO NEOMAJNO VOLJO PRIPELJAL JUGOSLOVANSKE NARODE DO NEPREČENLJIVE SVOBODE, SIMBOL RAZVOJA NAŠE SAMOUPRAVNE SOCIALISTIČNE SKUPNOSTI, KI JE BILA V DOLGIH IN TEŽKIH DNEH OSVOBODILNEGA BOJA V OČEH MNOGIH LE VIZIJA LEPŠE PRIHODNOSTI IN ZA KATERO SO BILA S ČVRSTIM UPANJEM ZA NJENO URESNIČITEV DAROVANA DRAGOCENA ŽIVLJENJA, SIMBOL SREČE IN MLADOSTI, KI SE ZNA VESELITI IN SE OBENEM ZAVEDA, DA JI PRIPADA DEL ODGOVORNOSTI ZA NAPREDEK IN RAZVOJ NAŠE DOMOVINE – NA SVOJI DOLGI POTI IZRAŽA NEOPISLJIVO LJUBEZEN MLADOSTI DO TEBE, LJUBLJENI TOVARIŠ TITO, KI TI Z ZAUPANJEM IN PONOSOM SLEDIMO NA POTI MIRU IN TOVARIŠTVA V ŽIVLJENJE PRAVIČNOSTI IN ENOTNOSTI TER V MIROLJUBNI SVET RESNICE IN ČLOVEKA.

ŽELJAM VSEH JUGOSLOVANOV, KI Z NESTRPNOSTJO PRIČAKUJEMO TVOJE ČIMPREJŠNJE OKREVANJE, SAJ GLOBOKO UPAMO, DA BO TUDI TOKRAT ZMAGALA TVOJA NEOMAJNA VOLJA, SE S ČVRSTO IN NEOMAJNO OPREDELITVIJO ZA SOCIALISTIČNO, SAMOUPRAVNO, NEODVISNO IN NEUVRŠČENO JUGOSLAVIJO PRIDRUŽUJEMO DELOVNI LJUDJE IN OBČANI DOMŽALSKA OBČINE.

OBLJUBLJAMO TI, DA BOMO ŠE MOČNEJE PRIJELI ZA ORODJE V NAŠIH TOVARNAH, ZAORALI ŠE GLOBLJE V BRAZDE IN S ŠE VEČJO VNEMO SEDLI H KNJIGAM.

...potem pa so jo pomladni veter, vihrave zastave, dišeče cvetje in drhteče roke mladincev odnesle proti Ljubljani.

OK ZSMS

Niso učene besede, so pa besede iz otroškega srca... Svojemu ljubljemu predsedniku

Vpis v žalno knjigo v hali Komunalnega centra Domžale

ŠTAFETI V SLOVO

Kako je hitela skozi naše kraje! Kot bi slutila, da bo prepočasna in se nikdar več ne bo spustila v roke največjega Jugoslovana. Srebrna ptica, golob miru, simbol bratstva in enotnosti ter trdna obluba mladine, da bo vztrajala na Titovi poti, je strtih kril obstala v Slunju na Hrvaškem. Povesili so se pogledi, otrpnile roke, zastale noge, neizmerna bolečina je presekala srca nosilcev štafete in vseh mladih, katerih misli so potovale lahkah in širokih zaveslajev s štafetno palico. Odnegli so jo v Zagreb, odkoder je spremila našega ljubljene državnika na zadnji poti.

Pravijo, da je to pot brez vrnitve. Jaz pa vem, da to ni res. Tito nikoli ne bo odšel tja. Tu bo ostal! Čisto sredi nas, za vsakim strojem, za vsakim plugom, za vsako šolsko knjigo. Vedno bo hodil korak pred nami in nas učil. S tisto prijazno besedo, ki je čvrsta, odločna, pomirjajoča, prepričljiva, ki obstane in poslušaj isti hip, ko vprašaš za nasvet. S krepkim korakom, ki se ne ustraši najglobljega prepada in najbolj deroče reke. Z žuljavimi rokami kovinarja, ki so enako dobro obvladovale puško in svinčnik, ki so zmogle obenem nežno segati v pozdrav, božati otroke po licih in se skleniti v nezlomljivo

pest. Ostaja nasmeš, ki vliva nove moči in jekleno voljo, da zmoremo nemogoče.

Veseli nas, da smo del tvoje in naše skupne sreče zgradili tudi mi, saj si verjel v nas in nam zaupal. Na naše napake si zmeraj gledal prizanesljivo in nam jih pomagal odpravljati. Ni bila tvoja beseda tista, ki bi nas prepričevala. Prepričevala so nas tvoja dela, tvoj izostren občutek za stvarnost, tvoja sposobnost gledati v prihodnost, tvoj življenjski cilj, da se nam moraš ves predati.

Lepo je živeti v miru, v svobodnem delu. Veliko imamo in hočemo še več. Vemo, da se bo za to treba boriti. Ne bo šlo lahko. A naša neuvrščena Jugoslavija stoji na trdnih temeljih. Ni nam treba drugega, kot da zidamo, zidamo v neslutene višine. Vemo, kam je treba postaviti opeko in kakšno malto rabimo. Veliki gradbenik Tito nam je povedal.

Zato nismo zaskrbljeni, še manj pa nas je strah prihodnosti. Nič se nam ne more zgoditi, če bomo trdno povezani v enotni Jugoslaviji. Usodo čvrsto držimo v svojih rokah. Pri nas je danes 22 milijonov Titov, Kardeljev, Vlahovičev, Kidričev, Ivov – Lol Ribar.

OK ZSMS

Vpis v žalno knjigo v Moravčah

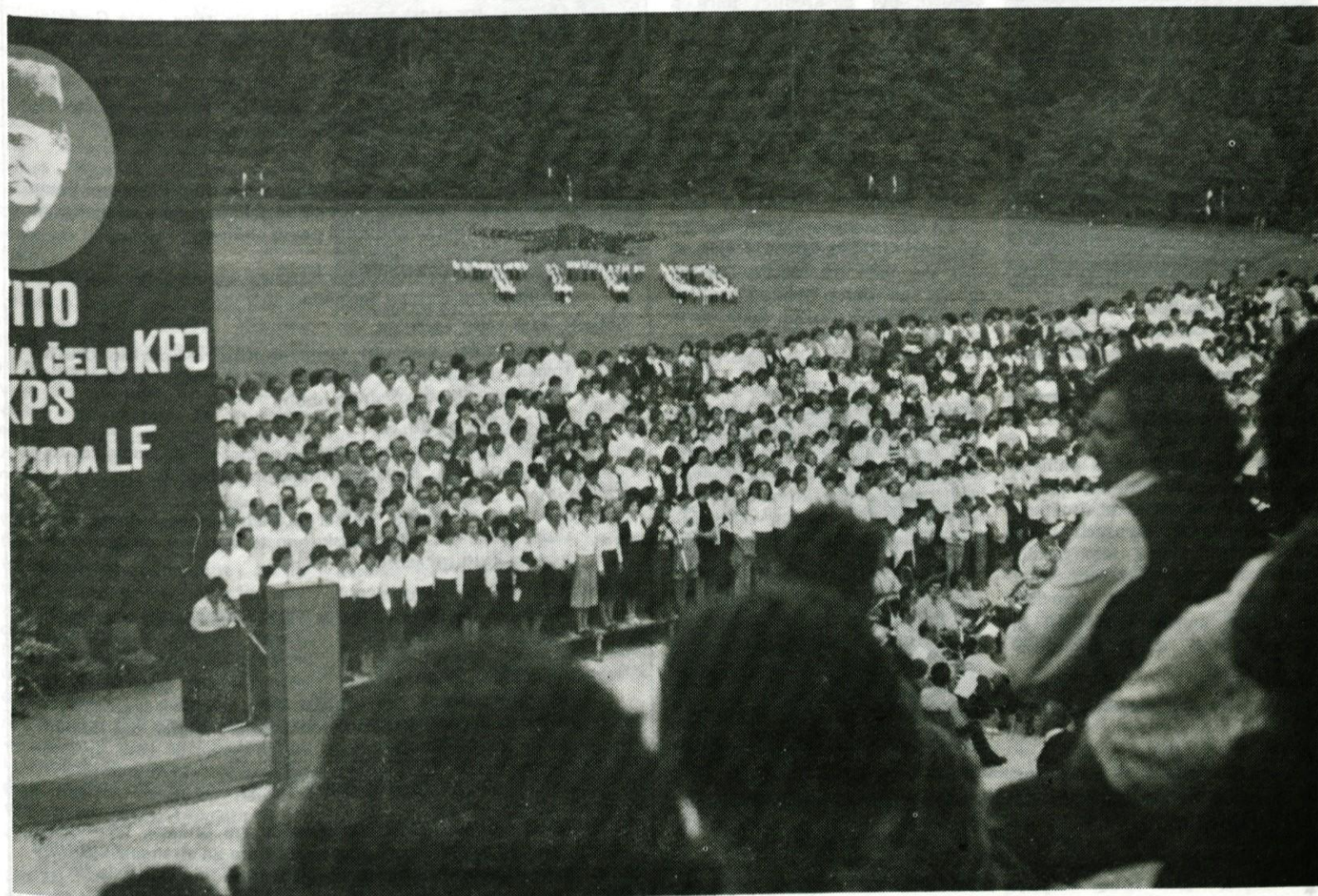
Kot v Blagovici, tako so se v zadnjem kotičku naše domovine boleče stisnila srca o nenadomestljivi izgubi našega ljubljene maršala Tita

Tudi delegati skupščine združenja domžalskih obrtnikov so se na žalni seji lepo poslovili od umrlega predsednika Tita. V sožalnem telegramu so slovesno obljubili, da bodo zvesto sledili Titovi misli. Namesto venca so skladu za izobraževanje mladih delavcev namenili 15.000 din

Mengšani se po žalni seji vpisujejo v žalno knjigo za ljubljene predsednikom

Zbor na Gorjuši je bil pred leti ena od mnogih veličastnih manifestacij pripadnosti Titu

23. maj — naš praznik

Letos prvič praznujemo občani domžalske občine svoj občinski praznik 23. maja. Ta dan smo izbrali kot spomin na veliki shod Ljudske fronte, ki je bil leta 1937 na Taboru nad Ihanom. Ta shod je bil po obsegu, organiziranosti in po vsebinski usmerjenosti najboljši dokaz, kako globoko je uspelo Komunistični partiji Slovenije zasidrati idejo Ljudske fronte med delavskimi in kmečkimi množicami. Ljudska fronta, ki se je na domžalskem območju že preje uveljavila, je po shodu na Taboru na široko odprla vrata in močno povečala vrste svojih pristašev in aktivistov. Tako se je še naprej utrjevala napredn zavest delavstva, ki se je v številnih stvarkah borilo za socialne pravice, proti izkoriščanju in se povezovalo preko Komunistične partije v množično silo, pripravljeno tudi na najtežje čase in boj.

Takšno politično razpoloženje je omogočilo tudi sklic III. konference Komunistične partije Slovenije v Judeževi domačiji na Vinjah, kjer so bile v noči od 29. na 30. junij, ob prisotnosti tovariša Tita, izrečene tudi besede o grozeči vojni nevarnosti, ki čaka jugoslovanske narode. V teh dogajanjih moramo iskati tudi odločenost in klenost tistih, ki so v noči 27. julija 1941 odšli iz Kriškarjevih smrekic v Presejrah, kot bojne skupine na prve akcije proti okupatorju in zanetile iskro upora na domžalskem in kamniškem območju.

Revolucionarni in borbeni duh je bil neuničljiv v štiriletnem boju, ki je terjal kar 922 življenj, povsod pustil razbite družine, požgane domove, trpljenje in žalost, vendar krepil vizijo svobode, ki se je rojevala iz krvi. Cvetoči maj, čas novega življenja, začetek novega obdobja v zgodovini jugoslovanskih narodov, čas svobode in gradnje današnje stvarnosti.

Naš praznik je vedno pomenil dan, ko smo ocenjevali našo prehodno pot, gospodarske in družbene dosežke, vse, kar smo uspeli uresničiti. Iz leta v leto smo gradili, vendar ne samo tovarne, ceste, vodovode, šole, vrtce, trgovine, stanovanja, ampak tudi ljudi in njihovo zavest, da je naš samo-

upravni sistem temelj, izvirajoč iz našega boja in pridobitev ljudske revolucije. In da nismo ostajali nikoli sredi poti, nam kažejo moderne tovarne, šole in vse drugo ter velike samoupravne odločitve ob treh samoprispevkih za izgradnjo šol, nešteto krajevnih samoprispevkov, velika krepitev družbenopolitičnih organizacij in doslednost pri dograjevanju samoupravnega in delegatskega sistema.

Tudi letos bomo ocenjevali dosežene uspehe in slavili delovne zmage na številnih področjih, vendar bodo v naši zavesti mimo številnih obveznosti, ki smo jih sprejeli z ustalitenimi ukrepi, tudi obvezujoča izročila našega voditelja in očeta samoupravnega socialistične Jugoslavije tovariša TITA.

Vse naše obveznosti postajajo še toliko večje, ker so te dni oči vsega sveta uprte v socialistično Jugoslavijo, ko kot reka teko besede o naši stvarnosti, o vseh nas, ki smo odločeni, da prevzamemo na svoja ramena toliko iz krvi in znoja zraslih simbolov: revolucionarnost, svobodo, bratstvo in enotnost, čvrstost več nacionalne domovine, splošno ljudsko obrambo in družbeno samožaščito, politiko neuvrščenosti, boj za krepitev miru v razrvanem svetu, nadaljnjo krepitev samoupravnega in delegatskega odločanja in tistega nemega, vendar neomajnega dostojanstva, ki smo ga izkazali v najtežjih dneh, skratka vse, kar je desetletja ustvarjal največji državljani tega stoletja — naš dragi TITO.

To niso majhne stvari, to so dolžnosti in obveznosti, ki zahtevajo vso našo bit, odločenost in zavest, da bomo morali vse to čuvati kot zenico svojih oči.

Danes smo bogati, ne samo idej, ampak tudi prakse pri graditvi edinstvene družben na svetu in takšni bomo morali ostati povezani v frontni organizaciji Socialistične zveze, kjer bo na čelu revolucionarna Zveza komunistov in večni simbol borca na vseh področjih človeškega hotenja — naš TITO.

Karel Kušar

Vsem občanom in delovnim ljudem v občini čestitamo in želimo ob občinskem prazniku obilo delovnih uspehov

Skupščina občine
in družbeno-politične
organizacije občine Domžale

V SPOMIN NA 23. MAJ 1937, SHOD LJUDSKE FRONTE NA TABORU NAD IHANOM, BOMO LETOS PRVIČ PRAZNOVALI 23. MAJ PRAZNIK OBČINE DOMŽALE

Sreda, 28.5.1980, ob 17. uri

Otvoritev razstave: „Tito na lovu v Sloveniji in na obisku v domžalski občini“.

Razstava bo odprta od 28. maja dalje v Delavskem domu na Viru.

Nedelja, 18.5.1980, ob 7. uri

V počastitev 100—letnice obstoja Gasilskega društva Domžale bo na nogometnem igrišču v Domžalah republiško gasilsko tekmovanje.

Petek, 23.5.1980, ob 9. uri

Otvoritev nove NAPREDKOVE samopostrežne trgovine v Lukovici.

ob 17. uri

Svečana predstavitev in otvoritev občinske transversale „Pot spominov NOB“ s podelitvijo prvih značk udeležencem, ki so pripravili in sodelovali v akciji Pot spominov NOB. Svečanost bo v sejni sobi Skupščine občine Domžale.

ob 20. uri

Spominska svečanost s koncertom ob 20—letnici obstoja moškega pevskega zbora Janez Cerar Domžale bo v avli Osnovne šole Šlandrove brigade v Domžalah.

Sobota, 24.5.1980, ob 8. uri

Ogled gradbišča Osnovne šole Vencelj Perko, ki se gradi iz sredstev tretjega samoprispevka. Zborna mesto za delegate in druge udeležence je na dvorišču stare OŠ Vencelj Perko.

Ob 9. uri

Pričetek slavnostne seje Skupščine občine Domžale v hali Komunalnega centra v Domžalah.

Ob 10.30 uri

Odkritje spominske plošče na nekdanji Veitovi tiskarni na Viru, v kateri so leta 1939 natisnili delo Edvarda Kardelja — Speransa: „Razvoj slovenskega narodnega vprašanja“.

Ob 11.30 uri

Odkritje spominskega obeležja in otvoritev ceste Gorjuša—Trojica. Zbrali se bomo pri križišču cest Dob—Gorjuša—Krumperk.

Ob 12.30 uri

Dobrodošlica in tovariško srečanje delegatov, gostov in ostalih udeležencev bo pri Gasilskem domu v Žejah.

Nedelja, 25.5.1980, ob 8. uri

V počastitev praznika občine Domžale bo pri lovskem domu na Kolovcu medružinsko ekipno tekmovanje v streljanju na glinaste golobe za prehodni pokal občine.

Ob 10. uri

Slavnostna otvoritev cest v Krajevni skupnosti Prevoje, ki bo v Kulturnem domu v Šentvidu.

Sobota, 31.5.1980, ob 9. uri

Tradicionalni kegljaški turnir organizira Športno društvo Invalid Domžale na kegljišču pri Repovžu v Domžalah. Sodelujejo ekipe sosednjih občin.

Nedelja, 1.6.1980, ob 10. uri

Slovesna otvoritev ceste Ihan—Goričica—Brdo bo na začetku asfaltirane ceste, ki pelje iz Ihana proti Brdu.

Ob 11. uri

Položitev temeljnega kamna za gradnjo novega doma, ki bo služil občanom krajevne skupnosti Ihan kot družbenopolitični in kulturni center.

Petek, 6.6.1980, ob 10. uri

Otvoritev novih objektov v TOZD Prašičereja v prostorih Prašičereja Ihan 48.

Sobota, 7.6.1980, ob 11. uri

Srečanje mladine, borcev, aktivistov, delovnih ljudi in občanov z udeleženci III. konference KPS v Vinjah nad Ihanom.

OBVESTILO

Skupščina občine Domžale obvešča vse občane, da bodo v ponedeljek, 19.5.1980 izjemoma uradne ure za stranke v upravnih organih in strokovnih službah Skupščine občine Domžale do 16. ure.

Skupščina občine
Domžale

V partizanskih Moravčah smo proslavili dan OF in 1. maj

Toplo so partizanske Moravče sprejele borce, aktiviste, družbenopolitične delavce in delovne ljudi in občane iz vse občine ob letošnjem prazniku Osvobodilne fronte in Prazniku dela 1. maju.

S slavnostne akademije ob dnevu OF in Prazniku dela. Prejemniki priznanj Krajevne konference SZDL Moravče

Slavnostno akademijo v počastitev obeh praznikov sta v Partizanskem domu pripravila Krajevna konferenca SZDL Moravče in Kulturno društvo Tine Kos iz Moravč. Prijetno so odmevali zvoki Moravške godbe na pihala, nastopila sta moški in dekliški pevski zbor iz Moravč in recitatorji s citati tovariša Tita, Kardelja in Borisa Kidriča. Nabito polna dvorana je z velikim zadovoljstvom spremljala skrbno izbran in lepo z zanosom izveden kulturni program.

Slavnostni govornik je bil domačin, mladi predsednik Krajevne konference SZDL Miroslav Birk. V vsebinsko bogatem govoru je poudaril, da pomeni dan ustanovitve Osvobodilne fronte, zgodovinsko prelomnico za slovenski narod in začetek težke, a vendar zmagovite poti stoletja zatiranega naroda, ki se je nenehno boril za svoje socialne in nacionalne pravice. Osvobodilna fronta je bila tista odločilna sila, ki je pod vodstvom Komunistične partije uspela združiti vse napredne Slovence in jih popeljati v boj skupaj z ostalimi jugoslovanskimi narodi. Današnja Socialistična zveza delovnega ljudstva pa s svojo frontno organiziranostjo nadaljuje ustvarjalno vlogo OF v povezovanju in združevanju vseh socialističnih sil in delovnih ljudi in občanov, ki jim daje najširše možnosti udejstvovanja in odločanja o svojem delu in življenju.

Tovariš Birk se je posebej zadržal ob kritični mednarodni situaciji ter njenim vplivom na razmere pri nas doma ter jasno povedal, da je bila v zadnjih

Predsednik SZDL Moravče, tov. Birk.

tednih, v času velike preizkušnje, odločno in jasno izražena zrelost in privrženost naših ljudi sistemu socialističnega samoupravljanja ter neuvrščeni politiki, njihovo množično vključevanje v sistem splošne ljudske obrambe in družbene samozaščite. To je bil tisti dejavnik, ki je v svetovnem javnem mnenju utrdil prepričanje, da je Jugoslavija notranje trdna država, ki sama odloča o svoji usodi.

S posebno toplino in ljubeznijo so odmevale med poslušalci besede, misli in želje za tovariša Tita.

Naša ljubezen in želje niso samo besede, zakaj dobro se zavedamo, da svoje spoštovanje do Tita in do njegovega dela, ki mora živeti z novimi pokoljenji še dolgo po njem, lahko izrazimo samo z dejanji, s povečano odgovornostjo do nas samih, do našega dela in do prihodnosti socialistične, samoupravne in neuvrščene Jugoslavije, je dejal slavnostni govornik.

Sekretar osnovne organizacije ZK tovariš Štefan Igres pa je prebral pozdravno pismo tovarišu Titu, v katerem mu obljublamo, da bomo vedno hodili po njegovi poti.

Po podelitvi priznanj OF Krajevne konference SZDL Moravče sta predsednica Občinske konference SZDL Domžale Marija Ivkovič in predsednik žirije za podeljevanje priznanj OF Boris Lenček podelila letošnja občinska – srebrna Priznanja OF.

Žirija Osvobodilne fronte slovenskega naroda pri Občinski konferenci SZDL Domžale je na svoji seji 18. aprila 1980 obravnavala 13 predlogov za podelitev priznanj OF in sklenila, da ob letošnji obletnici ustanovitve OF priznanja podeli 7 tovarišem in društvu.

Priznanja OF so prejeli:

MARJAN BOLHAR, roj. 20.9.1943, sekretar Občinskega sveta ZSS Domžale – na predlog Občinske konference SZDL za dolgoletno uspešno družbenopolitično delo v Zvezi socialistične mladine, SZDL in zlasti v sindikatu.

Še zelo mlad je opravljal odgovorno dolžnost predsednika sindikata v občini v zahtevnih političnih razmerah, ko se je bila bitka za uresničevanje nove ustave in zakona o združenem delu. Z veliko mero delavnosti, vztrajnosti in doslednosti se je prizadeval za organiziranje delavcev, da bi le-ti v celoti odločali v svojem delu in življenju.

JOŽE KOSMAČ, roj. 26.2.1920, upokojenec, Domžale – kot aktivist OF in borec NOV ter dolgoleten družbenopolitičen delavec na predlog Občinskega odbora Rdečega križa Domžale. Opravljal je mnoge odgovorne dolžnosti v občini z vso zavzetostjo,

izjemen pa je njegov prispevek k uspehom organizacije s posebno humanim poslanstvom – Rdeči križ Domžale, kjer je 15 let delal kot sekretar.

KAREL KUŠAR, roj. 30.10.1934, direktor Delavske univerze Domžale – že vse od leta 1959 dalje vse svoje osebne sposobnosti in vrline namenja velikemu poslanstvu – usposabljanju, osveščanju in družbeni vzgoji delovnih ljudi.

Ne samo da požrtvovalno, vestno in kvalitetno opravlja delovne naloge, ampak se ves predaja graditvi socialistične družbe; na področju izobraževanja, politike, kulture in splošne ljudske obrambe.

Kot ustvarjalec Občinskega poročevalca je prejel Priznanje na predlog OK SZDL.

TONE PETERKA, roj. 7.1.1916, upokojenec, Kokošnje – za sodelovanje v predvojnem naprednem političnem gibanju in kot aktivist OF v času NOB. Ves čas po vojni je poleg dela v tovarni in na kmetiji opravljal mnoge dolžnosti v organih OF, kasneje SZDL in v krajevni samoupravi. S svojim delom je veliko pripomogel k samoupravnim socialističnim odnosom na vasi. Je dober tovariš, vedno pripravljen pomagati sočloveku.

Predlagatelj je KK SZDL Vrhopolje.

ANTON ROŽIČ, roj. 31.5.1913, kmet, upokojenec, Trojica – za sodelovanje v NOB in dolgoletno družbenopolitično aktivnost.

Že 1942 je bil soustanovitelj vaškega odbora za zbiranje hrane in obleke, skrbel je za prehrano Radomeljske čete, pri njem je bil partijski tečaj. Svojo pripadnost

(Nadaljevanje na 8. strani)

(Nadaljevanje s 7. strani)

domovini in pogum je dokazal v času, ko je v njegovi hiši na Trojici delovala tiskarna, ko je bila požgana hiša in gospodarsko poslopje, tiskarna pa ni bila nikoli izdana.

Ob 35-letnici požiga Trojice so predlog za priznanje podali krajani Laz, Brezovice, Žej in Trojice, podprle pa so ga DPO KS Dob in Krtina.

ZDRAVKO ŠTRUKELJ, roj. 13.2.1923, vojaški invalidski upokojenec, Domžale — njegov prispevek v NOV kot hrabrega borca, mitraljezca, mnoge odgovorne dolžnosti, selitve iz kraja v kraj in bogata družbenopolitična aktivnost dokazuje njegovo družbeno pripadnost. Vedno je odgovorno, zavzeto opravljal najtežje vojaške, politične in delovne naloge, ki mu jih je nalagala Zveza komunistov.

Predlog je podala OK SZDL, ki visoko ceni njegovo delo na področju volilnih priprav in SLO ter aktivnost v organizaciji ZB NOV, ZK, SZDL v občini in krajevni skupnosti.

S svojimi moralnimi kvalitetami, odločnostjo, vztrajnostjo, zavestjo komunista in pravim tovarštvom si priznanje aktivista OF popolnoma zasluži.

MARJAN VIDMAR, roj. 4.3.1926, upokojenec, Domžale — na predlog Občinskega odbora ZZB NOV Domžale. Že kot gimnazijec se je vključil v boj zoper okupatorja, bil je ujet in poslan v taborišče, pa zopet v borbah na Štajerskem, v Hrvaški in drugod po Sloveniji.

Bil je tudi v Šlandrovi in Zidanskovih brigadi — hraber mitraljezec v vseh bojih.

Od 1950. leta aktivno dela v vodstvu OO ZZB NOV, vodi komisijo za dvojno dobo in komisijo za civilne pogrebe.

Prav to nalogo z veliko pietet in občutka že dolgo uspešno opravlja.

KULTURNO UMETNIŠKO DRUŠTVO „TINE KOS“ MORAVČE

Društvo praznuje letos 90-letnico obstoja.

Že v času med obema vojnama je razvijalo razgibano napredno usmerjeno kulturno dejavnost, po vojni pa so oživel pevski zbor, tamburaški orkester in igralska skupina, kasneje pa tudi godba na pihala in deklški pevski zbor.

S svojo bogato dejavnostjo daje društvo velik prispevek kulturnemu in družbenemu življenju v Moravški dolini in v občini.

Priznanje prejme na predlog Krajevne konference SZDL.

Za OK SZDL Domžale
Maks Jeran

Hitrejši razvoj PTT tudi v domžalski občini

Na 8. zasedanju skupščine Območne SIS za ptt promet Ljubljana, ki pokriva tudi občino Domžale, so sprejeli predlog plana za obdobje 1981–1985.

Delegati skupščine Območne SIS za ptt promet Ljubljana so na zadnji, 8. seji sprejeli predlog srednjeročnega programa razvoja ptt dejavnosti za obdobje 1981–1985. Predlog programa je izdelan na osnovi izkušenj iz tekočega srednjeročnega programa razvoja ptt dejavnosti, na temelju predvidenega naraščanja potreb po poštnih, telegrafskih in telefonskih storitvah, usklajen je pa tudi z dejanskimi možnostmi gradnje tovrstnih zmogljivosti in možnostmi zagotavljanja finančnih sredstev.

Slednje je pomembno predvsem zato, ker plani, temelječi pretežno na bančnih posojilih, v današnjem, stabilizacijskem obdobju celotnega gospodarstva nikakor niso realni. Zato je tudi v predlogu programa razvoja ptt dejavnosti poudarjeno samoupravno sporazumevanje in dogovarjanje med izvajalcem, Podjetjem za ptt promet Ljubljana in uporabniki, predvsem krajevnimi skupnostmi in občinami. Predvideno je, da se bo v naslednjem obdobju vlagalo največ v tista področja, kjer so bila doslej vlaganja manjša, v strateško pomembna področja in v modernizacijo poštnega prometa.

Ker je razkorak med razvojem celotnega gospodarstva in razvojem ptt dejavnosti vedno večji in ker Podjetje za ptt promet Ljubljana samo teh neskladij ne more zmanjšati, bo potrebna širša in učinkovita družbena akcija, kar pravzaprav pomeni, da je razvoju ptt dejavnosti potrebno zagotoviti prioriteto in bistveno povečati vlaganja na tem področju. V obdobju 1981–1985 bo potrebno posebno pozornost posvetiti razširitvi poštnih, telegrafskih in telefonskih zmogljivosti, da bodo lahko vsaj sledile naraščanju potreb, uvajanju mehanizacije in avtomatizacije, s katerima se bo izboljšala kakovost storitev in povečala produktivnost, odpravi ročnih telefonskih central, predvsem pa področju združevanja dela in sredstev, kajti program v veliki meri izhaja prav iz tega. Na področju Podjetja za ptt promet Ljubljana, ki se prikriva s tistim območne SIS za ptt promet, naj bi se po predlogu razvojnega programa 1981–1985 zgradilo deset novih pošt, nova avtomatska telegrafska centrala s 400 priključki ter enajst novih telefonskih central

z 57000 telefonskimi priključki, tako da bi bilo 1985. leta na ljubljanskem področju čez stošestdeset tisoč telefonov oziroma 20,8 telefonov na sto prebivalcev. Tako bi nekako dosegli evropsko raven. Zgrajenih naj bi bilo tudi 500 novih javnih telefonskih govorilnic; skupaj naj bi jih torej bilo 950. Tak program je ocenjen na 280 milijard starih dinarjev, finančna konstrukcija virov investicijskih vlaganj pa predvideva, da naj bi se okrog šestdeset odstotkov programa financiralo iz sredstev PTT podjetja Ljubljana (19 %), združenih sredstev uporabnikov (33 %) in sredstev za komunalno opremljanje zemljišč (8 %), ostalo pa iz kreditov. Poudariti velja, da bi kakršnakoli sprememba finančne konstrukcije korenito spremenila tudi predlog programa razvoja ptt dejavnosti 1981–1985, kar prav gotovo ne bi bilo v prid razvoju poštnega, telegrafskega in telefonskega prometa v osrednji Sloveniji.

V občini Domžale je prihodnji srednjeročni načrt ocenjen na okrog dve stari milijardi dinarjev. Predvidena je pridobitev zemljišča in potrebne dokumentacije za gradnjo stavbe v Domžalah, graditev krajevnega kabelskega omrežja, komutacijska oprema, prenosni visokofrekvenčni sistemi in nova končna avtomatska telefonska centrala z začetno zmogljivostjo 160 priključkov, ki bo postavljena na Trojanah. Finančna konstrukcija virov za investicijska vlaganja TOZD PTT Domžale, ki pokriva občino Domžale, predvideva, da se bodo investicije pokrивale iz lastnih sredstev temeljne organizacije v višini 16,02 odstotka, združena sredstva uporabnikov v višini 50,4 odstotkov in kreditov v višini 33,4 odstotkov.

S. L.

ŠPORTNE PRIREDITVE OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Petek, 23. maja ob 16. uri zaključna prireditev ŠSD v športnem parku Domžale

NOGOMET — turnir pionirskih in mladinskih ekip društev občine Domžale — od 1. — 14.6.1980 finalne tekme v soboto 14.6. — ŠP Domžale

STRELJANJE — Tekmovanje posameznikov v streljanju z zračno puško — sobota 14.6.1980 na strelišču v Trzinu

ATLETIKA — Pionirska olimpiada — v začetku junija v športnem parku Domžale (datum še ni definiran)

KOŠARKA — Turnir članskih ekip društev občine Domžale v dneh od 1. — 14.6.1980 Finale v soboto 14.6.1980 v ŠP Domžale

KEGLJANJE — Turnir — štiri ekipe 6 x 200 — nedelja 8.6.1980. Keglišče Repovž Domžale

POHOD — Množični pohodi v soboto 7.6.1980 na Oklo-Judež ob odkritju spomenika

ŠAH — Tekmovanje ekip poštnega okoliša Domžale — Kamnik v dneh od 9. — 14.6.1980

GASILSKA ZVEZA SLOVENIJE IN OBČINSKA GASILSKA ZVEZA DOMŽALE

priredita

v počastitev 100. obletnice obstoja Gasilskega društva Domžale in 9. kongresa GZS

REPUBLIŠKO GASILSKO TEKMOVANJE

v nedeljo 18. maja 1980 od 7. ure dalje s svečanim zaključkom ob 13. uri na Nogometnem igrišču v Domžalah.

Vabljeni!

iz naših krajevnih skupnosti

Ustanovitev krajevnega sveta

Naša mladinska organizacija je ponovno zaživela šele pred tremi leti, od tedaj pa se na vsakem koraku srečuje s problemi, ki jim večkrat ni kos. Vzrok temu je predvsem premajhno število aktivnih članov. Zelja nas vseh je, da bi razširili dejavnost tudi na druga področja, saj bi le s tem lahko uspešno reševali želje mladih. Tega pa peščica mladincev, ki preživijo nešteto prostih ur v tesni mladinski sobici, ne more zadovoljivo izpolnjevati.

Prav zato smo začutili potrebo po ustanovitvi Krajevnega sveta, ki bo v kratkem pričel z delom. Združeval bo vse mladinske organizacije iz DO in društev. Tako bomo s skupnimi močmi lahko pripravljali

večje akcije, ki sami mladinski organizaciji nalagajo na pleča prevelike obremenitve. Sem sodijo organizacije večjih proslav, športnih tekmovanj in seveda delovnih akcij, ki so vsekakor nujno potrebne.

Poleg obveznosti pa bo Krajevni svet poskrbel tudi za večjo obveščenost mladih, saj je tudi to eden izmed perečih problemov.

Upamo, da bo naša zamisel o ustanovitvi takega sveta padla na plodna tla, saj je želja nas vseh, da bi se čimprej pokazalo naše delo kot koristno in ne le zapravljanje časa na sestankih, ki jih je v današnjih časih že tako in tako preveč.

Fanika KRANJEC

Franja Trojanšek-Zorana 1867—1935

... Ah, bila je kakor ptica,
ki se dviga pod nebo,
in veselo kakor ptica
me pustila je — tako ...
/Josip Murn/

13. februarja je preteklo 45 let, odkar smo Mengšani izgubili pesnico Zorano, rojakinjo, ki se je na žalost le redko spominjamo.

Rodica se je 30. januarja 1867 gostilničarju Trojanšku. V rani mladosti ji je bolezen pustila hudo posledico — poškodovala ji je sluh in Franja je kmalu nato popolnoma oglušela. To pa ji ni jemalo volje do dela, saj se je kasneje zaradi finančne stiske sama izobraževala z branjem knjig in v pogovorih s tedanjimi intelektualci, kot sta Josip Murn in Anton Medved. Prav zadnji jo je tudi spodbujal v njenem hrepenenju po pesniškem ustvarjanju.

Njeno pesniško ustvarjanje bi lahko razdelili na dve obdobji. V prvem obdobju je ustvarila nekaj epskih pesmi s socialno in nacionalno tematiko po vzoru Gregorčiča, Stritarja in Aškercu. Ko pa se je spoprijateljila s pesnikom slovenske „moderne“ z Josipom Murnom, ji je ta pokazal nove vzore, kot so Puškin, Lermontov, Baudelaire. Zoranine pesmi so odslej postajale osebnejše, v njih je čutili sproščenost — kratka: epiko je zamenjala lirika, ki pa se je popolnoma skladala s toplo pesniško dušo, kot je bila Zoranina.

Žal pa Zorana ni več dolgo nadaljevala s pesnjenjem. Z njim je prenehala prav času, ko je bilo v

njenih pesmih čutiti napredek, ki je veliko obetal. V tem času je Zorana izgubila mater in svojega iskrenega prijatelja Murna. Morda je prav to vzrok, da je prenehala s pesnjenjem.

Čeprav je bilo v tem času na slovenskem le malo pesnic, je Zorana ostala skoraj popolnoma neznana.

Kljub temu pa je vsaj Mengšani ne smemo pozabiti, saj nam je zapustila dediščino, na katero smo lahko ponosni. S tem ne mislim le njenih pesmi, pač pa tudi kulturno dejavnost, ki kljub njeni bolezni ni bila majhna.

Eca

MANOM JOSIPA MURNA — ALEKSANDROVA

II. Kaj razodene mi marmor troglavi,
listi bršljana otožno sanjavi?
Kaj tam šepetale mi vrtnice bele
in vrbe žalujke so tajno šumele?

„Koliko pesmi jaz nisem zapela
in upov predrznih ne doživela ...
Tebi jih vzela je smrt — meni življenje,“
obupno iz srca privre mi ihtenje ...

Zorana

ETA — ŽIVILSKA INDUSTRIJA
KAMNIK

potrebuje za opravljanje svoje dejavnosti

VEČJE ŠTEVILO DELAVK

Osební dohodek od 5.000 do 6.000 din

Vse zainteresirane vabimo, da se zgledajo v kadrovskem oddelku delovne organizacije, kjer dobijo tudi podrobnejše informacije.

Zbor delegatov krajevnih skupnosti Jarše-Rodica je na svoji seji dne 26.3.1980 v skladu z Zakonom o referendumu (Ur. list SRS št. 23/77), Zakona o samoprispevku (Ur. list SRS št. 3/73) ter na podlagi odločitve občanov na referendumu dne 2.3.1980, sprejel

SKLEP

o uvedbi krajevnega samoprispevka za sofinanciranje izgradnje javne kanalizacije v Jarčevi ul. št. 3 — 6, 8, 9, 11, 15, 16, 20 in 22, celotni Fajfarjevi, vključno s prizidkom pri hišni št. 10, 11, 12, celotni Dragarjevi ulici, Miševi ulici št. 10, 12, 22 — 27 in hiša na parceli št. 1877 ter v Perkovi ulici hišna številka 33 na Rodici, ki je bil 2.3.1980.

1.

V krajevni skupnosti Jarše-Rodica v naselju Rodica se za območje Jarčeve ulice št. 3 — 6, 8, 9, 11, 15, 16, 20 in 22, celotni Fajfarjevi, vključno s prizidkom pri hišni št. 10, 11, 12, celotni Dragarjevi ulici, Miševi ulici št. 10, 12, 22 — 27 in hiša na parceli št. 1877 ter v Perkovi ulici hišna št. 33 na podlagi odločitve občanov na referendumu dne 2.3.1980 uvede krajevni samoprispevek za sofinanciranje izgradnje javne kanalizacije na tem območju.

2.

Krajevni samoprispevek plačujejo vsi delovni ljudje in občani s stalnim prebivališčem na tem območju v

višini 3 % od neto osebnega dohodka in pokojnine.

3.

Samoprispevek se uvede v denarju za obdobje 5. let od 1.4.1980 dalje. Zadnji obrok zapade v plačilo 1.4.1985.

4.

Samoprispevek ne plačujejo občani v primerih, ki jih določa prvi odstavek 10. člena Zakona o samoprispevku (Ur. list SRS št. 3/73), in sicer se ne plačuje od socialnih podpor, invalidnine, pokojnine z varstvenim dodatkom, otroškega dodatka, štipendije učencev in študentov ter od nagrad, ki jih prejema učenci v gospodarstvu.

5.

Nadzor nad zbiranjem sredstev in njihovo uporabo po investicijskem programu bo opravljal svet krajevnih skupnosti Jarše-Rodica. Svet KS je dolžan po preteku plačilnega roka in končani izgradnji v glasilu KS in na zboru občanov obvestiti občane o višini zbranih sredstev, njihovi porabi in drugih pomembnejših podatkih glede uresničitve programa del, za katerih izvedbo je uveden samoprispevek.

6.

Morebitne sporne zadeve in olajšave glede zneska in roka plačila bo na podlagi pismene prošnje reševal svet Krajevnih skupnosti Jarše-Rodica.

7.

Od občanov, ki ne izpolnjujejo obveznosti iz samoprispevka v določenem roku, se obveznosti izterjajo po predpisih, ki veljajo za izterjavo davkov občanov.

8.

Sredstva krajevnega samoprispevka se zbirajo na žiro račun pri SDK Ljubljana, PE Domžale št. 50120-842-006-406838, Krajevna skupnost Jarše, krajevni samoprispevek za sofinanciranje izgradnje javne kanalizacije v Jarčevi, Fajfarjevi, Dragarjevi in Miševi ulici.

9.

Predračunska vrednost izgradnje javne kanalizacije na tem območju znaša 3.200.000 dinarjev, s samoprispevkom pa bo predvidoma zbrano 1.100.000 dinarjev, ostala sredstva pa bodo zagotovljena iz sredstev Samouprave komunalne interesne skupnosti občine Domžale in drugih sredstev KS Jarše-Rodica.

10.

Ta sklep začne veljati 8. (osmi) dan po objavi v Uradnem vestniku občine Domžale, uporablja pa se od 1.4.1980 dalje.

Številka: M 26/1-66/88
Datum: 26.3.1980

Predsednik zbora delegatov
KS Jarše — Rodica
ing. Štefan ORAŽEM, l. r.

Hrast

V krajevni skupnosti Dob osnovna organizacija Zveze socialistične mladine Slovenije ob finančni pomoči krajevnih skupnosti že nekaj let izdaja samostojno glasilo HRAST, katerega namen je, da naj bi občane in delovne ljudi KS Dob čimbolje seznanjal z delom organov KS in delom družbenopolitičnih organizacij kakor tudi družbenih organizacij ter društev, obenem pa opozarjal na nekatere probleme, ki se pojavljajo v KS, kakor tudi v občini.

Glasilo, ki se tako imenuje zaradi tega, ker je Dob neke vrste hrast, teh pa je bilo v naši KS nekoč mnogo, izhaja kot smo rekli že nekaj let in sicer redno 4 krat letno. V tem prispevku bi radi spregovorili o zadnji številki, ki je izšla nedavno in bi jo radi predstavili tudi drugim občanom, kajti občani in delovni ljudje KS Doba jo vsi dobijo brezplačno. Žal oblika glasila ni najlepša, saj smo zaradi varčevanja opustili naslovno barvno stran, tako da smo sedaj zadovoljni s ciklostil izvedbo.

V mesecu februarju je izšla prva letošnja številka, v kateri smo največ prostora namenili oceni izvajanja dosedanjega srednjeročnega plana in pa predlogu novega plana. Ob tem smo delovnim ljudem in občanom želeli predstaviti vse naloge; ki so bile v dosedanjem srednjeročnem obdobju izpeljane, ob neizpeljanih pa so bili podani tudi konkretni vzroki. Nov predlog plana, ki je bil opremljen tudi s finančnimi postavkami zajema seveda vse nerealizirane naloge iz preteklega obdobja, z natisnitvijo tega predloga pa je vsem občanom in delovnim ljudem dana možnost, da sodelujejo in dajo svoje pripombe na ta predlog. V tej številki smo spregovorili tudi o problematiki delegatskega sistema, o delovanju posameznih delegacij, o uspešnosti dela skupščine in organov krajevnih skupnosti. Ob tem ne gre pozabiti, da v glasilu vedno najdejo prostor tudi obletnice, tako smo se v tej številki spomnili Edvarda Kardelja, glasilo pa skuša biti tudi izobraževalno, saj smo v njem že spregovorili o nekaterih pojavih v naši družbi in jih skušali razložiti. Ker ljudi najbolj zanima izgradnja posameznih komunalnih objektov, si prizadevamo to vseskozi spremljati o teh gradnjah objektivno obveščati krajanke. V glasilu vedno najdejo svoje mesto tudi družbenopolitične organizacije in društva, ki jih v naši KS ni malo. Tako je redni dopisovalec krajevna organizacija RK in športno društvo, v tej številki pa so se nam z daljšim prispevkom predstavili tudi gasilci. Zanimiva je tudi rubrika Morda še niste vedeli, da... v kateri na kratek način predstavljamo vsebino številke, zadnji del pa je tako imenovani literarni del. V njem velikokrat sodelujejo učenci osnovne šole Martina Koželja, tokrat pa so se v njem predstavili „pesniki in pisatelji“ iz vrst mladih v KS.

Seveda vse številke niso enako zanimive in aktualne, največja

naloga tistih, ki ga pripravljamo pa je, da bi pridobili čimveč sodelavcev. Povedati namreč moramo, da sedaj glasilo pretežno nastaja iz

zapisnikov različnih organov, v njem pa le redko zasledimo razmišljanja različnih krajanov, ki nočejo ali pa ne znajo sodelovati. Kljub pozivom v vsaki številki je sodelavcev še zelo malo, nerodno pa je tudi, ker nekateri pri glasilu sodelujemo že od začetka in smo prepričani, da bi s porastom števila sodelujočih, kvaliteta bila bistveno izboljšana.

Ker bi mogoče koga zanimalo, naj povemo, da mladinci ob pomoči učencev iz osnovne šole glasilo tudi sami raznašajo in da torej ostanejo stroški le za tehnično izvedbo glasila. Mogoče ne bi bilo slabo, da bi se urejevalci takih in podobnih manjših glasil v naši občini enkrat dobili in izmenjali izkušnje.

V. V.

zdravnika Đuriča. Jemlje redno zdravila za olajšanje bolečin, ki jih čuti iz dneva v dan bolj.

Mama ni osamljena

Albina sedaj na svojo starost ni povsem pozabljena — osamljena. K njej pogosto prihajajo vnuki, pravnuki in ostali, ki ji kaj postorijo. Skratka nikoli ni sama — največ pa je pri njej hči Pepca.

Ob slovesu pa mi je dejala: „Napišite, da se zahvaljujem vsem, ki so se spomnili moje obletnice in da želim še veliko delovnih uspehov!“

Ob koncu najinega pogovora se je Albina tudi pustila fotografirati. Ob slovesu pa sem ji ob visokem življenjskem jubileju zaželel v svojem imenu in ostalih krajanov skorajšnjo ozdravitev in to, da bi praznovala 100 letnico.

Razgovor in fotografija:
Jože NOVAK

Njenih 96 let — ALBINA KUMER

Moravče

Le redki so v Moravški dolini in njeni okolici, ki bi ne poznali Bejčkove mame iz Moravč, Vegova 8. Prijazna in odločna ženica je februarja dopolnila 96 let.

Pred nekaj dnevi me je zanesla pot v Moravče, da bi opravil obisk pri najstarejši krajanke Albini KUMER. Našel sem jo v dobro urejeni kmečki sobi. Ležala je na postelji in jo nagovoril za kramljanje.

Dve hčerki sem imela

Albina se je rodila 24. februarja 1884. leta v Moravčah pri Bejčkovih. Oče Anton OREHEK je umrl, ko mu je bilo 99 let. V otroških letih in kasneje dekliskih je bilo njeno življenje slabo, saj je morala hoditi delati kmetom po Moravčah, da si je prislužila denar za svoje potrebe. Tudi pomagat je rada hodila v gostilne pri Klopčarju in Tomanu v Moravčah, da je dobila kakšen dinar, da si je kupila obleko in ostalo kar je potrebovala. Včasih se nismo tako hitro ženili, kot se danes. Meni je bilo kar 41 let, ko sem se poročila z Jožetom KUMROM, čevljarjem iz Moravč. Ta je bil vdovec in s prvo ženo nista imela otrok — te si je pa tako želel. Jaz sem mu rodila dve hčeri, Albino leta 1925 in Pepco leta 1927. Takrat so bili veste slabi časi. Mož Jože je moral dobro opravljati čevljarstvo, da je preživljal svojo družino. Hčerki sta hodili z menoj delati kmetom na polja; imeli smo tudi v najemu zemljo, da smo pridelali potrebno za hrano. Obe hčeri sta se v mladih letih poročili in si ustvarili domove.

Rada sem prepevala in plesala

Pred sedmimi leti sem izgubila moža Jožeta. Dočakal je 84 let življenja. Njegova smrt me je hudo prizadela, saj sva se vse skozi imela rada, a zavedala sem se, da je treba živeti dalje. Nisem pa mislila, da bom res dočakala 96 let. Mož je bil izučen čevljar, jaz pa sem bila priučena šivilja in šivala za Morav-

čane. Rada sem pletla kite iz slame in tudi prepevala, pa tudi plesala sem. Veste bilo je lušno, je pristavila Albina. Pila pa nisem nikoli preveč. Moja najljubša pijača so še danes dobri domači čaji. Pri hrani pa nisem bila izbirična. Bila sem tudi varčna gospodinja.

Albina KUMER je danes osemkrat stara mama in devetkrat prababica. Pravi, da jo redno obiskujejo, ker je vesela takih obiskov, posebno pa je vesela obiska svoje hčere Albine in pa sosedov. Sogovornica je povedala, da se je vse do preteklega leta počutila zdrava. V letošnjem letu pa so ji odpovedale noge. počuti se slaba, hrana ji ne „paše“, skratka potrebna je stalne nege hčerke Pepce in pa kontrole

ZDRAVSTVENI DOM DOMŽALE, n.sol.o.
Delovna skupnost skupnih služb
61230 DOMŽALE, Titov trg 1

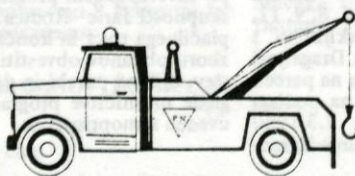
VABI K SODELOVANJU na podlagi sklepa delavskega sveta

REFERENTA ZA NO, SLO in DS

za nedoločen čas za nepolni delovni čas — 40 ur mesečno

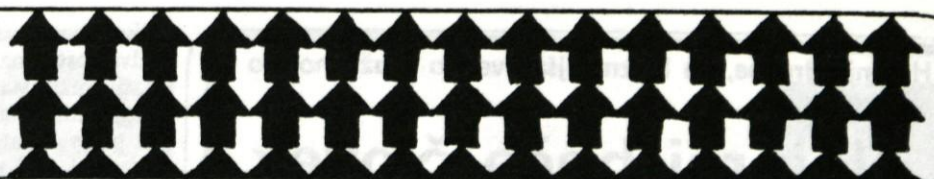
Pogoji:

višja strokovna izobrazba odgovarjajoče smeri ali srednja izobrazba s 3—letno prakso na odgovarjajočih delih.
Nastop dela takoj. Stanovanja ni.
Prijavijo se lahko kandidati, ki so že zaposleni v drugi DO (za manj kot 1/3 delovnega časa) ali pa upokojenci (največ 20 ur tedensko).
Pisne ponudbe z dokazili o izpolnjevanju razpisnih pogojev sprejema kadrovska služba ZD Domžale v 15 dneh po objavi na naslov: Zdravstveni dom Domžale, 61230 Domžale, Titov trg 1.

Avtovlečno službo vršim na
vseh relacijah NON—STOP

NOVAK Pavel
Tovarniška 27
Preserje, p. Radomlje
Tel. (061) 721-784

Aktualni razgovor:

So ljudje na »bolniški« res bolni?

Ob pregledovanju rezultatov gospodarjenja domžalske občinske zdravstvene skupnosti so nam posredovali podatek, da je le-ta v preteklem letu poslovala z izgubo nekaj več kot dveh milijonov novih dinarjev.

V pogovoru s predsednikom izvršilnega odbora te skupnosti Francem Zabretom smo tedaj izvedeli, da je eden od glavnih razlogov za to izgubo pravzaprav v nas — občanah, ki se v pretirani meri zatekajo k zdravniku, koristimo bolnišnične storitve, ter smo sploh pretirano „na bolniški“.

Kako je torej s tem? Odgovor na to vprašanje, ki pa ne more biti niti popoln, niti docela ilustrativen, sva skušala izoblikovati v enournem pogovoru z dr. Ivom Pevcem iz Zdravstvenega doma Domžale. Ker je doktor Pavec vodja službe medicine dela v TOZD Osnovno zdravstveno varstvo in ker je dolgoletni zdravnik mnogih Domžalčanov, je lahko posredoval objektivne odgovore na preča vprašanja o našem zdravstvu, zdravstveni prosvetljenosti in drugem.

Četudi se zadnje čase precej govori o izjemno visokem odstotku bolnišničnega staleža, pa s tem le ni tako. 6 odstotni poprečni bolniški stalež (in še nekoliko manjši) je eden nižjih odstotkov odsotnosti z dela zaradi bolezni. Torej gre za precej neargumentirane trditve o pretirani blagohotnosti zdravnikov v občini, res pa je, da so (kot povsod) primeri tudi v Domžalah.

Take primere skušamo preprečevati na druge načine: z organizacijo obratnih ambulant, z vzpostavitvijo kontrolnih obiskov pacientov in drugim. Kontrolni obiski naj ne bi pomenile kontrole, temveč tudi priložnost pacientu, da se posvetuje, da dobi informacije o načinu jemanja zdravil, da se pogovori o svoji bolezni.

Nekatere delovne organizacije v občini že imajo ljudi za tako delo, druge pa še ne...

Več je vplivov na bolniški stalež

Na odstotek bolniškega staleža vpliva več dejavnikov. ki so mnogokrat tudi izven dosega združenega dela, pa tudi domžalskih zdravstvenih delavcev.

Mnogo je ljudi iz drugih republik, ki imajo tukaj le delo pa ničesar drugega. Še najmanj domačnostnega azila, ki ga vsak človek še kako potrebuje. Iščejo ga doma, od koder pač so — in pot za to je seveda — bolniški stalež.

Tudi kmečka opravila so še razlog za „bolniško“. Delovne organizacije bi morale za take ljudi, ki imajo doma kmetijo, najti neko možnost kompromisa, da bi se s temi ljudmi pogovorili, da bi jim bilo omogočeno kmečko delo doma, hkrati pa da delo v tovarni, na delovnem mestu ne bi trpelo. Res pa je, da to ni velik problem.

Razlog za „bolniške“ med delavci naše občine je tudi v tem,

ker v delovnih organizacijah ne store dovolj, da bi zamenjali proizvodne procese, kjer so škodljive snovi — z neškodljivimi. Ponekod je še vedno glavna skrb, da linija teče, da se stroji vrte, da se ustvarja dohodek, o teh zadevah pa se ne razmišlja.

Sicer pa mislim, da bi DO in TOZD lahko bistveno prispevale v tej smeri, če bi odprle več delovnih mest, kjer bi se lahko zaposlili ljudje z določenimi okvarami. Teh mest pa ni, saj denimo nimamo kje zaposliti ljudi — invalidov z II. ali III. kategorijo invalidnosti.

Rešitev je predvsem v tem, da bi morali v tovarnah bolj skrbeti za avtomatizacijo in take delovne pogoje, kjer bi delavec lahko delal celo delovno dobo brez posledic za svoje zdravje.

V občini je zelo opazna tudi zaposlitev ženske delovne sile, saj je žensk — delavk več kot polovica. Ne le njihova obolevnost, predvsem nega otroka tudi zelo zvišuje bolniški stalež.

Delavci bi torej morali biti prepričani, da stalež ni dopust, da ga namenjamo le za one, ki ne morejo delati.

Potrebno izobraževanje

Zdravstveni delavci bi uspešneje reševali ta vprašanja, če bi se o tem vsaj na dve leti izobraževali. Zaradi preobremenjenosti se lahko uresniči le redke izobraževalne oblike.

Poglejte, naš TOZD — Osnovno zdravstveno varstvo, ima kar 12 specialistov, ni pa nobene možnosti, da bi se izpopolnjevali. Idealno bi bilo, da bi se vsaj za kratek čas izmenjali z zdravniki na klinikah in institutih.

Vsekakor bi lahko zniževali stalež, če bi vsaj nekaj izobraževalnih akcij posvetili tem vprašanjem.

Kaj pa preventiva?

Zavest o potrebnosti preventive kot temeljne zdravstvene dejavnosti počasi prodira v delovne organizacije, ki to dejavnost — kjer seveda je — plačujejo. V zdravstvenih ustanovah tej dejavnosti posvečamo veliko skrb, pa ni pravih rezultatov, ker v delovnih organizacijah za to ni pogojev, in nekje ni tudi posluha.

Premalo je organiziranih rekreativnih dejavnosti, sprostitve, preveč je pehanja za standard, dobrih. Tako je pač...

Preventivna dejavnost s cepljenji, pregledi, predavanji in drugimi oblikami je sicer živahna, vendar vas vprašam: Kako naj zdravnik, ki mora sprejeti 50 odstotkov pacientov več kot pa so normativi — temu posveča vso skrb, ki bi jo moral?

Drugače je to v zobozdravstvu, kjer paciente pač naročajo. V TOZD Osnovno zdravstveno varstvo čakalne dobe ni. Ura ali dve, ko je pač treba počakati, to gotovo ni čakalna doba...

Če bo število zdravnikov ostalo isto, kot je, bo nujno tudi v osnovnem zdravstvenem varstvu prišlo do čakalne dobe.

Zdravniki se borimo za „normalen“ delovni čas — 7 urni delavnik. Vrsta dejavnosti se nam nalaga v ta delavnik in gotovo je, da smo ob tej preobremenjenosti količini dela vse manj kos...

Problemi so tudi v organiziranosti...

Tudi zdravstvo ima vrsto organizacijskih problemov. Občinska zdravstvena skupnost ne najde pravega odnosa do našega TOZD-a in njegovega položaja v okviru zdravstvene skupnosti. Potreben bi bil sporazum o delovnem času, znotraj njega pa opredeliti program našega dela. To bi bila ustrezna pot in rešitev.

Tako pa se dogaja, da se kar na pamet zahteva ogromna količina dela, ki ji seveda nismo več kos.

Tudi samoupravno vsa zadeva okrog zdravstva ne poteka vedno tako, kot je treba: delegati v občinski zdravstveni skupnosti mnogokrat prejmejo gradiva na sejo, na katerih se takoj nato o teh zadevah odloča...

Kaj pa stabilizacija?

Tudi za stabilizacijo v zdravstvu smo seveda vsi, le-ta pa naj bi potekala tako, da bi vsak zdravnik imel za posameznega bolnika čimveč časa; s tem bi lahko točno postavljali diagnozo, urejal bolnikovo zdravljenje, uravnaval porabo zdravil.

Alkoholiki — velik problem

Alkoholiki so velik problem, saj je od vsega staleža 8–10 odstotkov prav alkoholikov. Vidnih in skritih. Problem pa še narašča, zato smo v zdravstvenem domu nastavili psihiatra, ki se s tem problemom ukvarja.

Problema pa uspešno ne bo moč rešiti vse dotlej, dokler ne bo zakona o obveznem zdravljenju alhkolikov.

Le pogovarjanje o škodljivosti alkohola naleti zgolj na gluha ušesa. To je širok družbeni problem, ne le problem občine in družba ga bo morala urediti zakonsko, sicer bodo še dolgo prizadevanja zdravstvenih delavcev brez pravega efekta.

V tem trenutku so seveda na prvem mestu naše stabilizacijske naloge. Kot je za zdravstvo morda kontradiktorno, bi stabilizacijo v domžalskem zdravstvu dosegli z okrepitevijo zdravstvene službe, na ta način pa bi se izognili pregledom izven Domžal, manjše bi bilo koriščenje bolnišničnih uslug. V dveh letih bi tako ravnanje imelo že zelo konkretne ekonomske rezultate.

Ob večji zdravstveni vzgoji, ki jo s predavanji, večjim zdravstvenim osveščanjem (zlasti mladine) že dosegamo, pa bi dosegli tudi večjo raven zdravstvenih storitev v domžalski občini.

Kaj veš o prometu?

PRESENEČENJE

V soboto, 5. aprila je bilo na Osnovni šoli Josip Broz Tito občinsko tekmovanje „Kaj veš o prometu?“ Tudi sam sem sodeloval v ekipi, ki je zastopala Osnovno šolo Vencija Perka.

Za trening smo imeli slabe pogoje, ker nismo imeli svojega poligona. Med gradnjo nove šole so nam delavci zasedli pol dvorišča. Kljub temu smo vadili in sicer na osnovni šoli Josip Broz Tito. Temu se je predvsem zahvaliti mentorju osnovne šole Josip Broz Tito, ki nam je solidarno nudil vse, kar smo

potrebovali za uspešno vadbo. Zato lahko rečem, da smo bili kljub vsemu odlično pripravljeni. Že več let ima naša šola uspehe na tovrstnih tekmovanjih in tudi letos smo pričakovali več, kot smo na koncu tudi dosegli.

Zjutraj smo bili dobro razpoloženi in ko so nam razdelili številke, smo šli najprej voziti na poligon. Vozili smo poprečno, vsaj če primerjamo rezultate z rezultati priprav. Vseeno smo imeli majhno število kazenskih točk /38/ in smo bili trenutno tretji. Nismo bili preveč zadovoljni.

(Nadaljevanje na 16. strani)

Hotenje družbe, da bi zmanjšali veliko družbeno zlo – alkoholizem:

Najprej hoče človek pijačo, potem pijača hoče pijačo, na koncu pijača pobere človeka

Ta star kitajski pregovor nazorno opredeli potek alkoholne bolezni in kaže na to, da se človeštvo že od nekdaj srečuje z alkoholizmom. Alkoholizem in druge bolezni odvisnosti postajajo v današnjem času vse bolj pereče in se po nekaterih podatkih pojavljajo na tretjem mestu glede na razširjenost in težo bolezni (tako je obolenji srca in rakom).

Natančnejši podatki o obsegu alkoholizma v Jugoslaviji in tudi v Sloveniji ni. Nekateri strokovnjaki navajajo, da je v naši državi 900000 alkoholikov, od tega 80000 v Sloveniji. V Sloveniji je med odraslim prebivalstvom 5 % alkoholikov.

Mar niso to zaskrbljujoči podatki, zlasti če opozorimo še nadvse široke in dolgotrajne posledice alkoholizma.

Alkoholik je tista oseba, ki stalno uživa alkoholne pijače in je od alkohola odvisna, tisti, ki okvari sebe in svojo družino, pa se tega ne zaveda oz. nima moči, da bi v svojem življenju kaj spremenil. Alkohol ga zasuznji in mu obenem

povzroča vrsto težav v družini, na delovnem mestu, v njegovi ožji in širši okolici. Posledice so marsikje usodne za člane njegove družine, kaže pa se na vseh področjih njegovega življenja.

Zaradi vseh pojavnih oblik

(Nadaljevanje s 15. strani)

Nato smo šli reševati testne pole. Rešili smo jih brez napak, kar je uspelo le malo ekipam.

Nekoliko boljše volje smo prišli na start vožnje po mestu. Vozil sem kot zadnji. AMD je obljubilo, da bodo na posamezna križišča postavili svoje člane kot ocenjevalce. Ko pa sem privozil do prvega križišča, sem zagledal brata mojega sošolca, ki mi je že pred križiščem vedel povedati, oziroma je zavpil, da bom dobil 20 kazenskih točk. Njegove opazke nisem vzel resno, ker sem vozil popolnoma pravilno. Na drugem križišču sem zagledal svojega sošolca, ki je vpil, naj bi vozil bolj po sredini. „Lepa zlahta“, sem si mislil in odpeljal naprej. Šlo je brez težav in veseli smo bili, ko smo videli, da smo vsi uspešno na cilju.

Kar zamislite si, kakšni so bili naši obrazi, ko smo izvedeli, da smo zasedli šesto zadnje mesto. Poraženi smo se vrnili domov.

Pozneje sem v šoli zvedel, da smo imeli prav v vožnji po mestnih ulicah daleč več točk kot ostali /okoli 200 kazenskih točk več/. Sošolec je povedal /tisti, ki je ocenjeval vožnjo/, da je vsem napisal 20 točk na svojem križišču. Kje je torej tistih 200 točk več?

Vsekakor smo bili najbolj jezni na ocenjevalce. Mislili smo si: če bi vsak od nas dal kolo na ramo in šel peš po progi, ne bi dobil več kazenskih točk. Edina in velika tolažba je bila: „Ocenjevalci so prav gotovo goljufali. Nasploh so nas zatrli!“

Janez Mrčun, 7.a
OŠ Vencija Perka

Skromen trening tudi na domači šoli.

alkoholizma in drugih bolezni odvisnosti ima alkoholizem tudi v naši družbi status širokega družbenega problema. To je pereč socialni pojav s katerim se je potrebno spopasti in to na vseh področjih našega življenja in dela. Problematika zahteva široko družbeno akcijo iz katere ne bi smel biti izvzet prav nihče.

Tudi v naši občini je problematika alkoholizma zelo prisotna. Ne obstajajo podatki o številu alkoholikov, ker jih je takorekoč nemogoče ugotoviti. Obstajajo nekatere evidence v okviru socialnega skrbstva in zdravstva, vendar so tu zajeti le najbolj pereči in kritični primeri. Pojave alkoholizma, bolj ali manj kritične srečujemo v našem vsakdanu in pred njimi ne bi smeli zatiskati oči.

Poiskusi v borbi proti alkoholizmu potekajo že dalj časa tudi v našem neposrednem okolju. S tem se ukvarja socialno skrbstvo, ki rešuje perečo problematiko naših občanov, katere globalni vzrok je v pretežni meri ravno v alkoholizmu (največ rejencev je bilo zaobseženih v rejništvo ravno zaradi alkoholizma v matični družini, na področju varstva otrok in mladine se pojavljajo težave zlasti v družinah, kjer je prisoten alkoholizem, večina otrok, ki so bili nameščeni v vzgojne in druge zavode ima starše alkoholike, mladoletno prestopništvo lahko skoraj v vseh primerih povezujemo z alkoholizmom v družini itd. ...) V občini deluje tudi Koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu pri SZDL. Nenazadnje pa v občini že deveto leto uspešno deluje Klub zdravljenih alkoholikov. Vsa ta prizadevanja pa so doslej pokazala vse premalo rezultatov, kajti delo je potekalo nepovezano, z asti pa niso pokazali dovolj interesa in angažiranja tisti dejavniki, ki bi v tej akciji morali biti odločilni: to so vsi tisti, ki delajo in živijo z alkoholizmom. Alkoholizem je potrebno preprečevati in reševati tam, kjer se pojavlja. Na osnovi vseh teh spoznanj je KO za boj proti alkoholizmu in drugim odvisnostim zasnoval konkreten koncept dela v svojem akcijskem programu za boj proti alkoholizmu, v katerega so s svojimi dolžnostmi in nalogami vključeni vsi družbeni dejavniki od KS, delovnih organizacij, družbenopolitičnih organizacij, SIS in drugi.

Ker doslej kljub pobudam in naporom, da bi se konkretno spopadli s problematiko alkoholizma v naši občini, ni bilo čutiti posebne zainteresiranosti za to problematiko, je bil 25. marca v Slamniku organiziran Posvet o problematiki alkoholizma v delovnih organizacijah. V letošnjem letu, ki je leto stabilizacijskih prizadevanj, je KO za boj proti alkoholizmu želel še posebno opozoriti na ta pereč družbeni pojav. Zavedati se moramo, da posledice alkoholizma povzročajo vrsto težav, ki so vedno povezane tudi z velikimi vsotami porabljenih sredstev in tudi izgubami (pogosti bolniški staleži, neopravičeni izostanki z dela, nesreče pri delu, zdravstvene usluge alkoholikom in

njihovim družinskim članom, dejavnosti drugih institucij v okviru zdravstva in socialnega varstva). Samo zdrav človek, neodvisen v vseh ozirih, pa lahko aktivno prispeva k uresničevanju vseh družbenih ciljev.

Posvet je bil organiziran pod pokroviteljstvom Občinskega sindikata in OK SZDL Domžale, pri organizaciji sami pa je priskočil na pomoč Klub samoupravljalcev Domžale. Svoja strokovna spoznanja in izkušnje o možnosti reševanja in preprečevanja alkoholizma v delovnih organizacijah je posredoval priznan strokovnjak na področju alkoholologije dr. Janez Rugelj.

Posveta naj bi se udeležili vsi poslovodni organi, predstavniki sindikalnih organizacij, kadrovniki, obratni zdravniki, predstavniki zdravstva in socialnega varstva. Od okrog 140 vabljenih se je posveta udeležilo le 42 predstavnikov delovnih organizacij in to pretežno članov sindikalnih organizacij. Prisoten je bil le eden direktor delovne organizacije (tov. Drobnič – Mlinostroj). Vprašamo se lahko le, če je za naše individualne poslovodne organe skrb za človeka in delavca na delovnem mestu v resnici tako brez pomena?

Posvet je kljub tako borni udeležbi potekal živo in zlasti po zaslugi dr. Ruglja prinesel vrsto novih spoznanj in ugotovitev, ki bi jih bilo potrebno realizirati v borbi proti alkoholizmu.

ZAKLJUČKI IN PREDLOGI POSVETA

1. Prva in glavna naloga delovnih organizacij in vseh ostalih sredin na področju boja proti alkoholizmu je nenehno usposabljanje delovnega človeka, da bo znal skrbeti za svojo osnovno vrednoto – zdravje in ga naučiti varovati se tudi nevarnih bolezni odvisnosti. Preventivne akcije bi morale nenehno in kontinuirano potekati v vseh delovnih organizacijah in drugih ekoloških okoljih. Za to je dolžan poskrbeti medicinski kader in drugi usposobljeni delavci.

2. Omogočiti občanom in delovnim ljudem čim bolj zdrav način življenja, usmerjati jih v aktivnosti na področju kulture, telesne kulture, družbenopolitičnega delovanja, izobraževanja ipd.

3. Vse delovne organizacije v občini naj bi razpravljale o problematiki alkoholizma v svoji sredini in o zaključkih poročale Koordinacijskemu odboru za boj proti alkoholizmu pri SZDL. Podan je bil predlog, da se v vsaki TOZD oblikuje organ, ki bo zadolžen za to delo in zlasti za preventivne akcije. Borbo za preprečevanje in reševanje problematike alkoholizma naj bi delovne organizacije organizirale primerno svoji sredini. Boj proti alkoholizmu v delovnih organizacijah naj bi bil predvsem za osveščanje slovenske žene (žena je odločilna pri odločitvi alkoholičarja za zdravljenje), boj za urejene medsebojne odnose, za večjo storilnost, proti prekrškom ter zlasti proti šefom, mojstrom, vodjem in vsem, ki zagovarjajo pitje.

(Nadaljevanje na 17. strani)

MARIJA GAŠPERIN

V 87. letu starosti smo v soboto 19.4.1980 pospremili na zadnji počitek mamo Marijo Gašperin. Njena mlada leta začena na Gorenjskem, v Sp. Gorjah pri Bledu. Pot v svet jo je zanesla v Domžale že leta 1916 in se tu poročila z znanim naprednjakom ter izrednim telovadcem Sokolskega društva Domžale – Jožefom.

Njena življenjska pot je bila vse prej kot lahka. Ostala je brez prvega sina, ki ji je umrl v 18 letu starosti, tik pred drugo svetovno vojno pa je izgubila še moža, ki se je ponesrečil ravno na istem domu, v katerem je največ telovadil, vzgajal in vodil mladi telovadni naraščaj in se ga radi spominjajo še danes njegovi učenci – telovadci. Z izgubo moža je ostala sama s tremi otroci.

Tudi med vojno se družini ni dobro godilo. Stanovala je v Sokolskem domu, kjer je opravljala delo kot hišnica in biljeterka, dom pa je bil pod stalnim pritiskom obeh se

vojskujočih strani. Tako je tudi hrabro izročila terencem ključke od kino kabine, da so lahko razbili in za dalj časa onesposobili aparature. V tem času sta živela pri njej tajno tudi dva partizanska otroka njene sestre iz Gorenjskega, ker je sestra sodelovala s partizani.

Dom je bil enkrat napaden sredi kino predstave: vržena je bila bomba pred vrata v kino dvorano, pred koncem vojne pa je bil dom zažgan s strani terencev, družina se je prebujala in selila že iz gorečega doma.

Po vojni je morala dalj časa zopet sama preživljati svojo družino, katera ji pa nikdar ni mogla toliko vrniti, kot ji je ona dala.

Njena življenjska pot se je tako iztekla in naj ostane v spominu kot skromna, pogumna in delovna žena.

ZAHVALA

Vsem, ki so pospremili našo dobro mamo

MARIJO GAŠPERIN

na zadnjo pot in jo obložili s cvetjem, se lepo zahvaljujemo. Zahvala tudi pevskeemu zboru upokojencev, ter oskrbnemu osebju v Domu počitka Domžale, ki so se trudili, da bi bile njene zadnje ure čim lepše.

Bogo in Boža z družinama

V SPOMIN

20. maja mineva leto nizmerne žalosti in bolečine, odkar nas je nepričakovano zapustil naš najdražji in nikoli pozabljeni

MIRKO KOVAČEC

Ni dneva, ure, minute, da se te ne bi spominjali in občutili praznine, ki je nastala za teboj. Ne moremo verjeti, da si za vedno odšel od nas. Naš dom, ki si ga tako ljubil, je pust in prazen brez tebe. Na vsakem pogledu so vidni sledovi tvojih pridnih rok. Za vsakega si imel vzpodbudno besedo in pravi nasvet. Tvoja volja do življenja je bila velika, toda kruta usoda ti je namenila drugače. Pogrešamo te, dragi Mirko, težko je živeti brez tebe!

Vsem, ki se te spominjajo in obiskujejo tvoj grob lepa hvala.

Tvoji najdražji

ZAHVALA

Ob boleči, mnogo prerani izgubi
dragega moža, očeta,
sina in strica

JOŽETA KRŽANA

se iskreno zahvaljujemo za izrečena sožalja, darovano cvetje, delovni organizaciji TERMIT Ihan, Induplati Jarše, Osnovni šoli Karel Destovnik – Kajuh Ihan, Svobodi Ihan, ZB NOV Ihan, pevcem, praporščakom, govorniku, nosačem, gospodu župniku, sodelavcem, sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem ter vsem, ki ste se v tako velikem številu poslovlili od njega.

Zalujoči: žena Francka, sin Aleš, mama Ivanka, sestra Jana
in brat Srečo z družinama

ZAHVALA

Ob izgubi moje drage mame, sestre in tete

FRANČISKE LENARČIČ

se iskreno zahvaljujem vsem sorodnikom, znancem, prijateljem in sosedom za podarjeno cvetje, izrečeno sožalje in spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala družini Megličevi in Flisovi, dr. Petru Cerarju in gospodu župniku za opravljen pogrebni obred.

Vsem še enkrat iskrena hvala.

Zalujoča hčerka Milena in vsi njeni

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega brata in strica

FRANCA BARBER

iz Trzina

se iskreno zahvaljujemo vsem za izrečeno sožalje, poklonjeno cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Iskrena hvala gasilskemu društvu, gospodu župniku za opravljeni poslovlilni obred, Rotar Mihi ter vsem, ki so darovali za cerkev namesto venca.

Vsi njegovi.

SREČANJE S PISATELJEM

Nestrpno smo čakali konca tretje ure, ker nas bosta po tej uri s svojim obiskom razveselila pisatelj Miško Kranjec in pisateljica Breda Smolnikar. Navsezadnje je pozvonilo, hitro smo pomalicali in šli v šolsko avlo, da bi pričakali naša gosta.

Miška Kranjca poznamo po knjigah „Povest o dobrih ljudeh“, „Zlata kočija“, „Čarni nasmeh“ in drugih, saj je pisatelj napisal okrog petdeset knjig.

Breda Smolnikar je naša domačinka. Napisala je tri knjige. Izmed teh poznam knjigi Popki ter Otročki, življenje teče dalje.

Ko smo ju zagledali, smo se tako razveselili, da nas je tovarišica knjižničarka komaj utišala. Že takoj, ko sta spregovorila, sem vedela, da nam bosta rada odgovorila na vsako vprašanje, ki jima ga bomo zastavili.

Večina zgodb, ki jih je napisala pisateljica Breda Smolnikar, se

dogaja v Domžalah, zgodbe pa, ki jih je napisal pisatelj Miško Kranjec, se večinoma dogajajo v Prekmurju.

Zelo sem se začudila, ko je Breda Smolnikarjeva povedala, da je začela resno pisati že z devetnajstimi leti. Njena prva knjiga je bila Otročki, življenje teče dalje. Sedaj ima pripravljeni dve knjigi, a še ne ve, če bosta izšli.

Posebno mi je ugajala prijaznost obeh pisateljcev. Škoda, da je čas, ki smo ga imeli na razpolago, tako hitro minil. Na koncu pogovora smo jima učenci zaželeli, da bi napisala še mnogo knjig, ki bi nam bile tako všeč, kot sta nam Popki in Povest o dobrih ljudeh. Ko sta se pisatelje poslavljal, sem si zaželela, da bi imeli še več takšnih srečanj, kjer bi pesnika ali pisatelja res lahko spoznali.

V naši sredi bi rada videla še Svetlano Makarovič in Antona Ingoliča.

Marjanca Kavka, 8. d.r.

(Nadaljevanje s 16. strani)

4. Zdravljenje alkoholikov je dolžna organizirati zdravstvena služba v občini, ki naj izvaja grupno dispanzersko zdravljenje ob delu. Tako bo zdravljenje uspešnejše in povezano tudi z manjšimi stroški. Zdravstvo je dolžno tudi aktivno sodelovati pri stalnih preventivnih akcijah v boju proti alkoholizmu.

5. Uvajanje ostrejšje politike ob odpiranju novih gostinskih lokalov v občini; omejili naj bi izdajo dovolenj za odpiranje lokalov, ki prodajajo skoraj izključno alkoholne pijače in dali prednost mlečnim restavracijam in zajtrkovalnicam, saj v občini Domžale takšnega lokala še nimamo.

6. Podan je bil predlog, da se izda odlok o prepovedi točenja alkoholnih pijač do devete oz.

desete ure dopoldne ali celo o zapiranju lokalov, ki ne nudijo prehrane, do desete ure dopoldne.

7. Izvajala naj bi se strožja kontrola nad zasebno žganjekuho.

8. V občini naj bi se pričela tudi organizirana akcija za boj proti kajenju in v ta namen organizirati društvo za boj proti kajenju, katerega osnovna funkcija naj bi bilo preventivno delovanje.

9. Izobraževanje o problematiki alkoholizma v takšni in podobnih oblikah je treba nadaljevati tudi na vseh drugih področjih – v krajevnih skupnostih, v osnovnih in srednjih šolah tako za pedagoge kot učence, v šoli za starše, za žene v okviru organizacije za družbeno aktivnost žensk, v vseh osnovnih organizacijah ZSMS, v okviru predzakonskega in zakonskega svetovanja in na vseh drugih področjih našega življenja in dela.

PREDAVANJE O SUDANU

BLIŽNJI ODDALJENI SVET

Klub OZN je na naši šoli organiziral za učence višjih razredov zanimivo predavanje o Sudanu. Za predavanje smo prosili tovariša Osmana Siraga, doma iz Kartuma, ki že dalj časa živi v Ljubljani. Najprej smo si ogledali filme o njihovi folklori, nato pa je predavatelj začel pripovedovati razne zanimivosti. Vmes smo videli veliko slik. Pokazal nam je tudi arabsko pisavo in slišali smo arabski jezik. Glede pisave je povedal, da Arabci pišejo od desne proti levi in ne tako kot mi.

Sudan je 10 krat večji od Jugoslavije in ima 18 milj. prebivalcev. Ima dve večji mesti: Kartum, ki je glavno mesto Sudana in Omdurman. Blizu Kartuma se združita Beli in Modri Nil. Sudan je zelo bogata dežela, toda prebivalstvo je zelo revno. Preživljajo se z bombažem, živino ter z tekstilno in usnjarsko industrijo. Glede vere je največ prebivalcev muslimanov, manj pa je ateistov. Prebivalci živijo še po plemenih, da pa se vidi, kdo je iz katerega plemena, ob rojstvu domači zdravnik vsakemu naredi na obraz znamenja, kot npr. črte navpično, tri črte vodoravno, po čelu razne krivuljaste črte ipd. Vsako plemo ima svoj znak, vendar se ta navada počasi opušta.

Povedal je tudi za nas malce čudno zanimivost in sicer o porokah. Moški se lahko poroče do 4 krat, vendar je ena poroka zelo draga, saj traja samo svatba od 5-7 dni. Povrh tega pa mora ženina nevesto odkupiti. Na svatbo povabijo več tisoč ljudi, kar seveda ni poceni. Glede kupovanja nevest smo slišali za nas smešno zanimivost in sicer, da v nekem plemenu ženina nevesto kupuje kot kravo oz. po ceni krave, kot npr. za ceno štirih krav, dvanajstih krav, seveda pa lahko tudi za več. V nasprotju s to drago poroko pa je ločitev, ki je zelo preprosta in poceni. Mož gre k ženinim staršem, pove, da sta z ženo ločena, žena vzame stvari, ki so njene in odide. Tako je problem rešen. Da pa vedo, katera ženska je poročena, ji tetovirajo spodnjo ustnico, da postane plava in omrtvičena. Tudi to navada počasi opušča.

Nasštevala bi lahko še in še raznih zanimivosti, saj o Sudanu govorimo kot o deželi, ki preseneča.

Ob koncu smo predavatelju zastavljali številna vprašanja in ga prosili za njegov avtogram. Zelo smo bili zadovoljni s pripovedovanjem in želimo si še takšnih predavanj.

Valenka Jerak
OŠ Martin Koželj Dob

VIDEL SEM NAJMANJŠO KNJIGO NA SVETU

V septembru sem šel z očkom na sindikalni izlet na Čehoslovaško. V Pragi smo si ogledali znamenito knjižnico.

V štirih sobah je bilo ogromno knjig. Sobe so krasile umetniške slike. Od tal do stropa so bile velikanske police, na katerih so bile zložene dragocene knjige. Na sredini sobe je vzbujala pozornost velika notna knjiga. Note so bile tako velike, da so obsegale celo notno črtovje.

V zadnji sobi se je vsak ustavil, da bi videl najmanjšo knjigo na svetu. Vsi smo jo občudovali. Majhna je za en kvadratni centimeter in obsega sedem strani. Dolgo sem jo ogledoval. Nisem se mogel načuditi tako majhni knjigi.

V šoli sem sošolcem pripovedoval, pa so mi komaj verjeli. Večkrat premišlujemo o bogati praški knjižnici.

To sem zapisal zato, ker je oktober – MESEC KNJIGE.

Lorko Lončar 5. a
OŠ Josip Broz Tito Domžale

V MATHAUSNU

Z očkom sem bil na sindikalnem izletu na Češkem. Ko smo se vrečali, smo si v Avstriji ogledali vojno taborišče Mathausen.

Najprej smo si ogledali prostor, kjer so se vsako jutro zbirali zaporniki. Odšli smo v prvo barako. Tam je bila preoblačilnica za tiste, ki so komaj prišli. Svojo obleko so oddali, dobili pa jetniško. Nato smo odšli v krematorij. Tam sta sedaj samo še dve peči, v katerih so sežigali ljudi. V eni sobi smo si ogledali betonsko mizo. Na tej mizi so delali medicinske poizkuse na zapornikih. Vstopili smo v sobo, kjer so bili tuši. Toda čez te tuše ni tekla voda, ampak je šel plin. Zaporniki, ki so prvič prišli v ta prostor s tuši, so mislili, da se bodo okopali, a so se omamljali in počasi zadušili.

Na koncu smo šli gledat spomenik, ki stoji v spomin padlim Jugoslovanom. Videli smo tudi „stopnice smrti“. S čudno tesnobo v srcih smo se vračali iz taborišča.

Lorko Lončar

TEKMOVANJE V DISCIPLINI

V kuhinji je organizirano dežurstvo za pomoč kuharicam in dežurstvo pri delitvi malice. Komisija je predlagala tekmovanje v redu in disciplini razrednih skupnosti. Vsak učitelj zapiše ob koncu ure v dnevnik, če je bila ura uspešna, kar pomeni, da so bili učenci aktivni pri pouku in so opravili dane naloge. Tako se vse razredne skupnosti trudijo, da bi bile najboljše, saj je disciplina prvi pogoj k boljšemu uspehu. S parolami, ki so nalepljene na šoli, opozarjamo učence na lepo obnašanje in pravičen odnos do šolske imovine.

Na kratko sem vam napisala delovanje naše komisije. Trudimo se, da bi bila disciplina na naši šoli kar najboljša. Lep pozdrav! In prihodnjič več o našem delovanju.

Dani Šrmpf, 8.b razred.
Komisija za red in disciplino
O.Š. Šlandrove brigade Domžale

HVALEŽNI SMO

Učenci Osnovne šole Šlandrove brigade smo tudi mi, ki smo do četrtega razreda obiskovali ihansko šolo. Naša šola, ki je podružnica domačjske šole, je oddaljena približno 4 km. To šolo pa obiskujejo drugi učenci iz še bolj oddaljenih krajev, zato je bilo potrebno organizirati varen prihod otrok v šolo. Vse do letos smo morali učenci v vsakem vremenu v šolo vedno peš ali s kolesom. Ker pa je ta cesta zelo prometna, smo si vsi želeli, še posebno pa naši starši in učitelji, da bi vozil šolski avtobus celo leto, ne le v zimskih mesecih. Zelo smo bili veseli, ko smo izvedeli, da se bo naša želja uresničila. Nič več se ne bo treba voziti s kolesom, celo peš čiti, v dežju, vetru in mrazu, staršev ne bo več skrbelo, če smo srečno prispeli v šolo, saj nas bo varno pripeljal naš avtobus. Zato smo ihanski učenci hvaležni vsem, ki so nam omogočili celotno vožnjo do šole.

Dopisniški krožek
Hribar Francka
OŠ Šlandrove brigade Domžale

SPREMLJALO NAS JE „SONCE“

Po zvočniku se je zaslislalo: „V petek bo športni dan.“ Iz vseh razredov je bilo slišati vesele krike, saj športnega dne, letos še nismo imeli.

Prejšnji dan smo zvedeli, kam bomo šli. Učenci nižje stopnje so se pogovarjali o izletu s svojimi razredniki. Pa ravno tako nismo mogli skriti veselja in smo se kar naprej pogovarjali o športnem dnevu in želeli, da bi bilo lepo vreme.

Prvi razredi so se šli razgibat na bližnji hrib Šumberk, kjer je trim steza. Drugi in tretji razredi so si ogledali grad na Krumperku. Gotovo so jim učiteljice razložile zgodovino tega gradu.

Ko sem hodila v četrty razred, smo šli v Jamarski dom, prav tako kot letošnji četrti. Ogledali smo si muzej o življenju v jamah.

I. B.

SAMOUPRAVLJANJE V NAŠEM RAZREDU

Učenci 8. d razreda smo že na začetku šolskega leta sestavili načrt za vse šolsko leto. Obljubili smo, da se bomo pridno in vestno učili, kajti osmi razred je naš korak v tisto delo, ki nas bo spremljalo skozi vse življenje. V kratkem bomo imeli oddelčno konferenco, na katero bomo povabili tov. ravnateljico, tov. psihologinjo in razredničarko. Na njej bomo posamezni delegati poročali o nekaterih dejavnostih in obveznostih. Pogovarjali se bomo tudi o problemih, ki nas težijo, primerjali uspeh in disciplino letošnjega in prejšnjega šolskega leta. Ta oddelčna konferenca nam bo zelo pomagala pri utrjevanju samoupravnih odnosov.

Francka Hribar, 8.d razr.
O.Š. Šlandrove brigade Domžale

MOJE ŽELJE

Ko bi imela denar, bi najprej kupila domačim, kar bi si kdo želel. Sebi bi pa kupila psa, ki bi ga tako rada imela, a mi ga oče noče kupiti. Pes bi moral biti ravno tak, kakršnega si želim. Zanj bi pridno skrbela, on bi pazil na naš dom. Bil bi moj najboljši prijatelj. Če bi bil dresiran, rjave barve z belimi lisami in kosmat, bi ga najraje imela.

Nato bi si kupila še tri muce, ki bi morale biti debele z dolgo dlako in dva zajčka.

Če bi pa imela res denar, bi vendarle najprej pogledala in pomagala tistim ljudem, ki so še danes lačni. Nasitila bi jih, jih oblekla in jim postavila hiše ter jim zagotovila delo. Potem bi lahko naprej sami skrbeli zase. Prav zaradi tega sem zelo ogorčena, ker pri nas ne znamo varčevati in veliko uporabnih stvari, tudi kruha, zmečemo v smeti.

Druga moja želja je, da bi v svetu vladal mir, da bi bili vsi prijatelji med seboj, da bi drug drugemu pomagali in se imeli radi. Najbrž pa tega ne bomo dosegli z denarjem, temveč s pravico, ki naj bi bila enaka za vse ljudi sveta.

Brigita Jeretina, 4.raz.
Osnovna šola Krtina

KOMU BI BIL RAD PODOBEN?

Rad bi bil podoben Tofu. Popularen je, ker v raznih časopisih objavlja smešnice, po radiu ga slišimo in po televiziji je mogoče gledati Tofovo skrito kamero. Všeč mi je, ker nas zabava.

ZAN

Občudujem sošolca Lojzeta. Dobro bere, lepo piše in ima urejene zvezke. Je odličen učenec in dober tovariš.

ROMAN

Moj vzornik je skladatelj Janez Bitenc. Kako bi tudi jaz nekdaj komponiral otroške pesmi! Zame je Bitenc najbolj priljubljeni skladatelj.

SIMONA

Rad bi bil podoben Nikoli Tesli. Da bi postal znanstvenik, izumitelj, to je moja želja.

JAMSEK FRANCI

Vzore iščem pri tovarišu Titu. Lepo vodi našo domovino in uživa ugled v svetu. Še dolgo, še dolgo nas vodi!

HELENA

Rad bi postal tak nogometaš kot je Safet Sušić – nogometaš Crvene zvezde. Safet je tudi najboljši strelec v Jugoslaviji.

LOJZE

Rada bi postala kraljeva hči. Jedla bi dobre jedi, lepo bi bila oblečena in tudi delati mi ne bi bilo treba.

URŠKA

Moja vzornica je Ditka Haberl. Tako lepo poje v ansamblu Pepel in kri.

BARBARA

Rada bi tako prepevala, kot poje Moni Kovačič. Najrajši jo poslušam kadar poje pesem Ti si moja mavrica.

SIMONA GRUDNIK

Zelo mi je všeč tovariš Tito. Imel bi živalski vrt, hodil na lov, delil odlikovanja in se boril za mir v svetu.

JANEZ

Vzgledujem se po sošolki Heleni. Lepo se obnaša in se dobro uči.

STAŠA

Moj vzornik je Tito. Je priden, delaven. Ljubi živali in ljudi.

ANITA

Občudujem medicinske sestre. Pomagajo ljudem, jih zdravijo in jim rešujejo življenja.

MARJETKA

Rada bi bila podobna filmski igralki. Nastopala bi v filmih za odrasle. Pogovarjali bi se, kako sem zaigrala kakšno vlogo.

MAJDA

Učenci 4. a razreda
OŠ Josip Broz Tito
Domžale

OGLAS

Iščem pomoč v gospodinjstvu – 3 ure dnevno v okolici Domžal. Lahko nudimo tudi opremljeno sobo in souporabo kopalnice ter prehrano. Ostalo po dogovoru. Ponudbe pod „Pomoč v gospodinjstvu“.

OB OBČINSKEM PRAZNIKU ČESTITAJO

DO TOKO n.sol.o.
Domžale, Kidričeva 1
61230 DOMŽALE

S svojimi TOZD:

- Galanterija
- Potovalni izdelki
- Torbarstvo Maribor
- Usnjarna
- Maloprodaja
- Commerce
- in DS Skupnih strokovnih služb

Proizvodni program:

Damske torbice, potovalne torbe, kovčki, aktovke, mape, pasovi, drobna galanterija, rokavice, izdelki iz reptilij.

Vrhnje usnje in usnjena podloga.

Če želite biti oblečeni
športno in elegantno
nosite konfekcijo
in pokrivala
tovarne
slamnikov in konfekcije

UNIVERZALE DOMŽALE

Izdelki so iz klasičnih
in modnih materialov
v različnih barvah
in velikostih

KOMUNALNO PODJETJE DOMŽALE
DOMŽALE, Ljube Šerčerja 4

Priporoča svoje storitve

Kolektiv čestita

"MLINOSTROJ"
TOVARNA STROJEV
DOMŽALE

VSEM OBČANOM ČESTITAMO

- BARVE
- LAKI
- EMAJLI
- DEKSTRINI
- LEPILA
- UMETNE SMOLE
- JEDILNA IN
TEHNIČNA OLJA

induplati
Jarše

So v vašem domu zavese, prti in garniture
Induplati?

Taborite v šotorih Induplati?

Uporabljajte koridorje in zračne hale
Induplati?

Torej nas že poznate kot fleksibilno
delovno organizacijo, katere moto je
nenehen razvoj — in kvaliteta.

TOSAMA

DOMŽALE

VSEM POSLOVNIM PRIJATELJEM, DELOVNIM
KOLEKTIVOM IN OBČANOM ČESTITAMO IN
ŽELIMO MNOGO DELOVNIH USPEHOV!

Živilski kombinat

»ŽITO« LJUBLJANA

POSLOVNA ENOTA DOMŽALE

ČESTITAMO

Papirnica
Količevo

POŠTA DOMŽALE

Izdelujemo:

raznovrstne papirje,
navadne in specialne
lepenke,
več vrst sestavljenih
kartonov,
zlasti s premazom
oplemenitene kartone
za grafično embalažo

KOMUNALNO
GOSPODARSTVO

Mengeš

Opravlja:

zidarska, ključavničar-
ska, steklarska in parke-
tarska dela

Priporoča svoje usluge in
čestita za praznik!

IZVOZNO—UVOZNO
PODJETJE
SEMESADIKE
MENGEŠ

z delovišči:

Semenarno in
Drevesnico Mengeš
Drevesnico v Radvanju
pri Mariboru in
Drevesnico v Tišini
pri Murski Soboti
nudi gozdno seme, sadike
pogozdovanje in okrasne
nasade ter storže za okras
in se priporoča

EMONA

TOZD Kmetijska kooperacija

s poslovalnicami kmetijskega repromate-
riala v Domžalah, Moravčah, Lukovici in
Blagovici se priporoča in čestita

TEKSTIL

TOZD

filc o. sol. o. 61234 Mengeš

izdelujemo in prodajamo tehnične in iglaste filce ter
sodobne talne obloge za pode.
Delovni kolektiv čestita vsem občanom

OB OBČINSKEM PRAZNIKU ČESTITAJO

TOVARNA POZAMENTERIJE

Mengeš

Pridružuje se čestitkam in priporoča vse vrste tkane elastike, svilen in najlon elastiko, elastične in neelastične trakove, vrvice, trakove

DELAVSKA UNIVERZA
DOMŽALE

PRIPOROČA SVOJE USLUGE NA
PODROČJU IZOBRAŽEVANJA,
TISKARSTVA IN KNJIŽNIČARSTVA!

Radomlje

proizvaja žagan les, jedilne
in sedežne garniture

Priporočamo proizvode

Mengeš

Uredimo vam kvalitetno opremo za
trgovske lokale, hotele in gostinske
obrate.

Se priporočamo

AVTOSERVIS
Domžale

Čestitamo za praznik

Nudimo servisne usluge
na vozilih VW, Volvo,
popravljamo tudi vsa
druga osebna vozila,
tovornjake in avtobuse

MELODIJA MENGEŠ

Čestitamo za praznik.

Proizvajamo glasbene
instrumente, zvočne notne
table.

Priporočamo svoje izdelke

Kolektiv
delovne organizacije

»NAPREDEK«
Domžale

TOZD PREHRANA
TOZD OPREMOTEHNA
TOZD GOSTINSTVO IN
TURIZEM

se priporoča na nakup vsakovrstnega potroš-
nega blaga v svojih prodajalnah širom občine

EKSPLOATACIJA
PREDELAVA
IN OPLEMENITENJE
NEKOVIN
"TERMIT"
DOMŽALE
SPECIALIZIRANO PODJETJE
ZA PROIZVODNJO
LIVARSKEGA POMOŽNEGA
MATERIALA

Kovinsko in strojno podjetje

nudi svoje proizvode in kvalitetne uslu-
ge

- izdelava in montaža opreme za čistil-
ne naprave komunalnih in industrij-
skih odpadnih voda,
- izgradnja regionalnih vodovodov,
- preskrba s pitno vodo in odvajanje
odpadnih voda skozi čistilno napra-
vo

INDUSTRIJSKI KOMBINAR
"PLANIKA" KRANJ
TOZD "MOJCA" LUKOVICA

Priporoča svoje
kvalitetne usluge
in čestita
za praznik

Restavracija z garni hotelom

"PRI KONŠKU" Trojane — avtobusna postaja — parkirni prostor — domača in
mednarodna kuhinja — krofi — zavitki — klobase — pečnice z zeljem — piščanci.

Garni hotel — neprekinjeno odprt — 63 postelj (32 sob) prijetna zajtrkovalnica oz.
prostor, ki je uporaben za sprejem zaključnih družb, za seje, sestanke poslovnih
ljudi, primeren za poroke. Sončna terasa.

Priporočamo se !

GOSTOM IN OBČANOM ISKRENO ČESTITAMO

GIP "BETON" ZASAVJE
TOZD OPERATIVA
DOMŽALE

Priporoča svoje storitve
in čestita za praznik

ZAVAROVALNICA
"TRIGLAV"

Poslovna enota
Mengeš

Čestitamo za praznik
in priporočamo svoje storitve

GOZDNO GOSPODARSTVO
DOMŽALE

Priporočamo svoje storitve in čestitamo k
prazniku